Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 18. septembra 2012 *

„Odrody rastlín — Rozhodnutie o úprave úradného opisu odrody LEMON SYMPHONY ex offo — Návrh na zrušenie práva Spoločenstva k odrode LEMON SYMPHONY — Návrh na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrode LEMON SYMPHONY za neplatné — Žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrode SUMOST 01 — Predvolanie na ústne konanie pred odvolacím výborom CPVO — Minimálna mesačná lehota od zaslania predvolania“

V spojených veciach T-133/08, T-134/08, T-177/08 a T-242/09,

Ralf Schräder, s bydliskom v Lüdinghausene (Nemecko), v zastúpení: T. Leidereiter a W.-A. Schmidt, advokáti, a vo veciach T-133/08 a T-134/08 T. Leidereiter, W.-A. Schmidt a T. Henssler, advokáti,

žalobca,

proti

Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO), v zastúpení: pôvodne B. Kiewiet a M. Ekvad, neskôr M. Ekvad, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. von Mühlendahl, advokát, a vo veci T-242/09 A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím výborom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Jørn Hansson, s bydliskom v Søndersø (Dánsko), v zastúpení: G. Würtenberger a R. Kunze, advokáti,

ktorých predmetom vo veci T-133/08 je žaloba podaná proti rozhodnutiu odvolacieho výboru CPVO zo 4. decembra 2007 (vec A 007/2007) týkajúcemu sa namietania proti rozhodnutiu o úprave opisu odrody LEMON SYMPHONY v registri práv Spoločenstva k odrodám rastlín *ex offo*; vo veci T-134/08 žaloba podaná proti rozhodnutiu odvolacieho výboru CPVO zo 4. decembra 2007 (vec A 006/2007) týkajúcemu sa návrhu na zrušenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k odrode LEMON SYMPHONY; vo veci T-177/08 žaloba podaná proti rozhodnutiu odvolacieho výboru CPVO zo 4. decembra 2007 (vec A 005/2007) týkajúcemu sa žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín pre odrodu SUMOST 01 a vo veci T-242/09 žaloba podaná proti rozhodnutiu odvolacieho výboru CPVO z 23. januára 2009 (vec A 010/2007) týkajúcemu sa návrhu na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k odrode LEMON SYMPHONY za neplatné,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood (spravodajca), sudcovia F. Dehousse a J. Schwarcz,

tajomník: C. Heeren, referentka,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. februára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 5 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390, ďalej len „nariadenie“) stanovuje:

„1. Predmetom práv spoločenstva k odrodám rastlín môžu byť odrody všetkých rodov a druhov vrátane, okrem iného, hybridov medzi rodmi alebo druhmi.

2. Na účely tohto nariadenia sa pod pojmom ‚odroda‘ rozumie skupina rastlín v rámci najnižšieho známeho botanického taxónu, ktorú bez ohľadu na to, či sú splnené podmienky na udelenie práv k odrodám rastlín, možno:

— definovať prejavom znakov vyplývajúcich z daného genotypu alebo z kombinácie genotypov,

— odlíšiť od akejkoľvek inej skupiny rastlín prejavom najmenej jedného z uvedených znakov,

— považovať za jednotnú vzhľadom na jej schopnosť nemeniť sa pri rozmnožovaní.“

2 Podľa článku 6 nariadenia sa práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeľujú pre odrody, ktoré sú odlišné, vyrovnané, stále a nové. Rozlišovacie kritériá spočívajúce v odlišnosti, vo vyrovnanosti a v stálosti sa bežne vyjadrujú pomocou anglickej skratky DUS (distinctiveness, uniformity, stability).

3 Článok 7 ods. 1 nariadenia stanovuje:

„Odroda sa považuje za odlišnú, ak sa zreteľne odlišuje prejavom znakov, vyplývajúcich z konkrétneho genotypu alebo kombinácie genotypov, od akejkoľvek inej odrody všeobecne známej ku dňu podania prihlášky podľa článku 51.“

4 Kritériá vyrovnanosti, stálosti a novosti sú v uvedenom poradí definované v článkoch 8, 9 a 10 nariadenia.

Okolnosti predchádzajúce sporu

Správne konania pred CPVO

5 Dňa 5. septembra 1996 predložil vedľajší účastník konania Jørn Hansson v súlade s nariadením žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín na Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO). Táto prihláška bola zapísaná pod číslom 1996/0984. Odroda rastlín uvedená v prihláške bola odroda LEMON SYMPHONY patriaca k druhu *Osteospermum ecklonis*.

6 O udelenie práva k tejto odrode už v roku 1994 podal žiadosť v Japonsku jej šľachtiteľ Masajuki Sekiguči. V „zozname znakov odrody“ z 18. apríla 1994, ktorý bol vyhotovený v tejto súvislosti, sa v rubrike „Celková forma rastliny“ nachádzala známka 5, zodpovedajúca opisu „priemerná“.

7 CPVO poveril Bundessortenamt (nemecký Spolkový úrad pre odrody rastlín), aby v súlade s článkom 55 ods. 1 nariadenia vykonal odborné preskúmanie LEMON SYMPHONY.

8 Listom zo 6. novembra 1996 Bundessortenamt požiadal CPVO o poskytnutie rastlinného materiálu LEMON SYMPHONY na odborné preskúmanie. V uvedenom liste bolo spresnené, že musí ísť o „20 mladých rastlín kvality vhodnej na predaj, nezrezaných a neošetrených regulátormi rastu“.

9 Vedľajší účastník konania zaslal 10. januára 1997 požadovaný rastlinný materiál Bundessortenamtu.

10 Listom z 13. januára 1997, ktorý podpísala pani Menne, úradníčka Bundessortenamtu poverená odborným preskúmaním LEMON SYMPHONY, Bundessortenamt CPVO oznámil:

„V súlade s bodom II druhým pododsekom technického protokolu CPVO týkajúceho sa preskúmania odlišnosti, vyrovnanosti a stálosti si Vám dovoľujeme oznámiť, že množiteľský materiál odrody uvedenej v predmete, ktorý nám bol zaslaný, predstavujú rastliny určené na predaj s pukmi, ktoré boli ošetrené regulátormi rastu a zrezané. Správne odborné preskúmanie teda môže byť ohrozené.“

11 Odborné preskúmanie sa však neskôr počas roka 1997 vykonalo bez toho, aby Bundessortenamt dokázal s odstupom času potvrdiť, či bol preskúmaný priamo rastlinný materiál zaslaný vedľajším účastníkom alebo odrezky získané z tohto materiálu, ako to môže vyplývať z rukou napísanej poznámky v spise z 30. januára 1997, ktorá znela: „Bundessortenamt urobil rozmnožovanie odrezkami, čakať, TK 30/01/97.“ Počas tohto odborného preskúmania, ktoré sa vykonalo na základe „tabuľky vlastností VI“ Bundessortenamtu z 8. augusta 1997, ktorá sa v tom čase uplatňovala ako hlavné pokyny na preskúmanie, bola LEMON SYMPHONY porovnávaná s určitým počtom iných odrôd druhu *Osteospermum*. Na konci tohto odborného preskúmania dospel Bundessortenamt k záveru, že LEMON SYMPHONY spĺňa kritériá DUS na udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín.

12 Dňa 16. októbra 1997 Bundessortenamt vypracoval na základe tej istej „tabuľky vlastností VI“ správu o preskúmaní, ku ktorej pripojil úradný opis odrody LEMON SYMPHONY. Z tohto opisu vyplýva, že vlastnosť „držanie stopiek“ bola vyjadrená ako „vzpriamené“ (známka 1).

13 Rozhodnutím CPVO zo 6. apríla 1999 bolo k odrode LEMON SYMPHONY udelené právo Spoločenstva k odrodám rastlín a úradný opis tejto odrody, ktorý stanovil Bundessortenamt v roku 1997, bol prevzatý do registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín.

14 Dňa 26. novembra 2001 podal žalobca Ralf Schräder na CPVO žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín v súlade s nariadením. Táto žiadosť bola zapísaná pod číslom 2001/1758. Odroda rastlín, pre ktorú sa o udelenie práva žiadalo, bola odroda SUMOST 01 patriaca k druhu *Osteospermum ecklonis*. Túto odrodu pestuje a uvádza na trh Jungpflanzen Grünewald GmbH (ďalej len „Grünewald“), čo je spoločnosť, v ktorej žalobca vlastní ako spoločník 5-percentný obchodný podiel.

15 Keďže sa vedľajší účastník konania domnieval, že pestovanie a uvádzanie odrody SUMOST 01 na trh porušuje jeho právo k LEMON SYMPHONY, podal na nemecké občianskoprávne súdy žalobu pre porušenie práva proti spoločnosti Grünewald s cieľom zakázať uvádzanie SUMOST 02 spoločnosťou Grünewald na trh, ako aj získať náhradu škody. Landgericht Düsseldorf (Krajinský súd v Düsseldorfe, Nemecko) nariadil vyhotovenie znaleckého posudku, pričom vypracovaním tohto posudku poveril Bundessortenamt, ktorý na základe „porovnávacieho vypestovania“ dospel k záveru, že SUMOST 01 sa zreteľne nelíši od LEMON SYMPHONY, na základe čoho Landgericht Düsseldorf vyhovel uvedeným návrhom rozsudkom z 12. júla 2005, ktorý Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší krajský súd v Düsseldorfe) potvrdil v odvolacom konaní svojím rozsudkom z 21. decembra 2006. Pokiaľ ide o tento znalecký posudok, Grünewald tvrdila, že rastlinný materiál LEMON SYMPHONY použitý na účely porovnania nezodpovedal rastlinnému materiálu preskúmanému v roku 1997 na účely udelenia práva Spoločenstva k odrodám rastlín k tejto odrode. Odvolanie s námietkou nepríslušnosti a opravný

prostriedok „Revision“, ktoré podala Grünewald na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), boli zamietnuté rozsudkom tohto súdu z 23. apríla 2009. Tento rozsudok však bolo možné opätovne preskúmať, ak by bolo právo Spoločenstva k odrode rastlín LEMON SYMPHONY vyhlásené za neplatné.

16 Počas konania o žalobe pre porušenie práva pred nemeckými občianskoprávnymi súdmi vedľajší účastník tvrdil, že LEMON SYMPHONY nebola nikdy vzpriamenou odrodou. V tejto súvislosti predložil znalecký posudok z 21. novembra 2003, ktorý vypracoval dr. Ludolph z Lehr- und Versuchsanstalt für Gartenbau (vzdelávací a skúšobný ústav pre záhradníctvo) v Hannoveri (Nemecko). V tejto správe znalec uviedol:

„V preskúmaní Bundessortenamtu z roku 1997 je LEMON SYMPHONY definovaná ako vzpriamená odroda. Zo skúseností a z pozorovaní získaných v rámci skúšania, hodnotenia a skúšobného pestovania vykonaných za posledné roky LEMON SYMPHONY nie je odrodou, ktorá by rástla úplne vzpriamene. Hoci na začiatku pestovania a asi do dvoch mesiacov od zasadenia do črepníka rastie relatívne vzpriamene, následne v polovici vegetačného obdobia na poli (jún alebo júl podľa začiatku pestovania) sa viaceré stopky, ktoré sú relatívne flexibilné, začínajú nakláňať na niektorú zo strán a už ich možno opísať len ako polovzpriamené. LEMON SYMPHONY sa vyznačuje týmto držaním stopiek od svojho uvedenia na trh. Z fotografie pripojenej v prílohe…, ktorá je výňatkom zo špecializovaného časopisu vydaného v roku uvedenia tejto odrody na trh, vyplýva jej polovzpriamený rast. Odroda NAIROBI, použitá na porovnanie z dôvodu svojho vzpriameného rastu v tabuľke hlavných pokynov na preskúmanie TG/176/3, rastie vzpriamene počas celého vegetačného obdobia. Držanie NAIROBI sa zreteľne odlišuje od LEMON SYMPHONY. Všeobecne v niektorých neskorších opisoch odrôd, ktoré vypracoval Bundessortenamt, napríklad v opise odrody SEIMORA, boli iné odrody SYMPHONY, ktoré majú rovnaké vlastnosti rastu ako LEMON SYMPHONY, kvalifikované ako polovzpriamené.“

17 Súčasne s konaním o žalobe pre porušenie práv pred nemeckými občianskoprávnymi súdmi CPVO poveril Bundessortenamt v súlade s článkom 55 ods. 1 nariadenia odborným preskúmaním odrody SUMOST 01. V rámci tohto odborného preskúmania, ktoré sa uskutočňovalo od roku 2001, slúžila ako porovnávacia odroda okrem iných aj LEMON SYMPHONY. Toto odborné preskúmanie bolo vykonané podľa nových hlavných pokynov na preskúmanie odlišnosti, vyrovnanosti a stálosti TG/176/3, stanovených 5. apríla 2000 Medzinárodnou úniou pre ochranu nových odrôd rastlín (UPOV).

18 V prvej správe o preskúmaní týkajúcej sa SUMOST 01, ktorá bola zaslaná žalobcovi 1. augusta 2003, Bundessortenamt uviedol, že je nevyhnutný druhý rok skúšania, pretože uvedená odroda bola považovaná za neodlišujúcu sa od porovnávacej odrody LEMON SYMPHONY.

19 Dňa 27. októbra 2003 zaslal vedľajší účastník konania v súlade s článkom 59 nariadenia CPVO písomné námietky proti udeleniu práva Spoločenstva k odrodám rastlín pre SUMOST 01.

20 Dňa 7. októbra 2004 Bundessortenamt vypracoval druhú správu o preskúmaní týkajúcu sa SUMOST 01, v ktorej dospel k záveru, že uvedená odroda sa zreteľne neodlišuje od iných všeobecne známych odrôd, najmä nie od LEMON SYMPHONY.

21 Dňa 26. októbra 2004 žalobca podal návrh na zrušenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k odrode LEMON SYMPHONY podľa článku 21 nariadenia v spojení s článkom 9 nazvaným „Stálosť“ z dôvodu, že prinajmenšom od roku 2002 už táto odroda nezodpovedá svojmu úradnému opisu zapísanému v roku 1997 do registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín. Žalobca na podporu svojho návrhu v podstate uviedol, že počas preskúmavania LEMON SYMPHONY vykonaného v roku 2001 na základe hlavných pokynov na preskúmanie TG/176/3 použiteľných od roku 2001 dostali jednotlivé znaky tejto odrody iné známky v porovnaní so známkami udelenými v úradnom opise odrody z roku 1997. Podľa žalobcu to znamenalo nedostatok stálosti predmetnej odrody.

22 Dňa 7. decembra 2004 CPVO rozhodol, že sa vykoná odborné overenie podľa článku 64 nariadenia s cieľom zistiť, či LEMON SYMPHONY existuje nepretržite ako nezmenená. Toto rozhodnutie bolo oznámené žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi 15. decembra 2004. Hlavné zásady uplatnené na účely odborného preskúmania boli zásadami stanovenými v protokole na preskúmanie odlišnosti, vyrovnanosti a stálosti CPVO-TP/176/1, ktoré stanovil CPVO 31. októbra 2002, pričom tento protokol sa sám opieral o hlavné pokyny na preskúmanie TG/176/3.

23 Z listu, ktorý Bundessortenamt zaslal CPVO 5. januára 2005, vyplýva, že rôzne faktory vo všeobecnosti mohli spôsobiť výkyvy konštatované v opise prejavov znakov, akými sú zmeny vo faktoroch súvisiacich so životným prostredím, zmeny stupnice známok vzhľadom na veľký nárast počtu porovnávaných odrôd, ktoré treba zohľadniť, ako aj zmeny známok vyplývajúce z použitia nových hlavných pokynov na preskúmanie. Tieto vysvetlenia zodpovedajú vysvetleniam, ktoré poskytla pani Menne, prieskumová pracovníčka Bundessortenamtu, ktorú 17. novembra 2004 ustanovil Landgericht Düsseldorf ako súdnu znalkyňu.

24 Dňa 23. februára 2005 podal vedľajší účastník námietky proti výmazu jeho odrody LEMON SYMPHONY.

25 Dňa 14. septembra 2005 Bundessortenamt vypracoval správu o preskúmaní, v ktorej dospel k záveru, že právo k LEMON SYMPHONY treba zachovať. K tejto správe bol pripojený nový opis odrody vydaný v ten istý deň, v ktorom bolo najmä uvedené, že vlastnosť „držanie stopiek“ bola vyjadrená ako „polovzpriamené“ (známka 4).

26 Dňa 26. septembra 2005 Bundessortenamt vypracoval tretiu správu o preskúmaní týkajúcu sa SUMOST 01, z ktorej tiež vyplývalo, že uvedená odroda sa zreteľne neodlišuje od LEMON SYMPHONY.

27 Dňa 22. marca 2006 CPVO požiadal Bundessortenamt, či by vzhľadom na zmeny v hlavných pokynoch na preskúmanie uplatniteľných na *Osteospermum*, ku ktorým došlo v rokoch 1997 až 2005, bolo možné vypracovať pre odrodu LEMON SYMPHONY preskúmanú v roku 2005 odborný opis, ktorý by opisoval prejav znakov podľa hlavných pokynov platných v roku 1997. Listom z 12. apríla 2006 Bundessortenamt oznámil CPVO, že nie je možné poskytnúť opis na základe „tabuľky vlastností VI“, ktorú používal v roku 1997, a odkázal na dokument nazvaný „Poznámky k návrhu na zrušenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín pre odrodu LEMON SYMPHONY, EU1996/0984“, ktorý bol pripojený k jeho listu z 5. januára 2005, citovanému v bode 23 vyššie.

28 Bundessortenamt e-mailom z 18. mája 2006 oznámil CPVO:

„V prílohe sa nachádzajú fotografie LEMON SYMPHONY urobené v rokoch 1997, 2003 a 2004. Je z nich zrejmé, že držanie stopiek sa nezmenilo.

Fotografia z roku 1997 bola naskenovaná z diapozitívu, preto sa jej farby a kvalita mierne líšia od farieb a kvality digitálnych fotografií z rokov 2003 a 2004. T. Leidereiter tieto fotografie pozná, pretože som ich už predložila v súdnom konaní proti SUMOST 01 (2001/1758).

Nezmenila sa odroda, ale naša stupnica hodnotenia držania stopiek. Táto zmena bola vysvetlená v dokumente Haltung_Triebe. V roku 1997 bolo známych len asi 40 odrôd *Osteospermum* a naše hodnotenie držania stopiek vychádzalo z týchto odrôd. Počet odrôd sa následne značne zvýšil a museli sme pre túto vlastnosť použiť inú stupnicu (to treba chápať pod výrazom ‚Jahr 2‘).“

29 Listom z 12. júna 2006 sa CPVO opätovne obrátil na Bundessortenamt s touto požiadavkou: „Aby [CPVO] mohol preukázať túto spojitosť, dovoľujeme si Vás požiadať, aby ste pre každú vlastnosť [uvedenú v] protokole týkajúcom sa *Osteospermum*, ktorý platil v roku 1997, uviedli, aké by bolo hodnotenie odrody LEMON SYMPHONY v rámci preskúmania v roku 2005, alebo aký je vzťah k pozorovaniam vykonaným podľa protokolu prijatého v roku 2001.“

30 Dňa 2. augusta 2006 Bundessortenamt odpovedal na žiadosť CPVO z 12. júna 2006 takto:

„Z odborného preskúmania z roku 2005 vyplýva, že odroda je stála. Znamená to, že vzhľadom na osobitné podmienky spojené so životným prostredím, zmenené hlavné pokyny na preskúmanie a zmeny v možnostiach výberu je predložený rastlinný materiál v súlade s opisom odrody z roku 1997.

Rozhodovanie týkajúce sa stálosti prejavu znakov patrí do právomoci odborníka. Vysvetlenie týkajúce sa zjavných rozdielov medzi opismi odrôd z rokov 1997 a 2005 sa nachádza v prílohe."

31 Z odpovede Bundessortenamtu z 2. augusta 2006, ako aj z porovnania výsledkov odborného preskúmania LEMON SYMPHONY vykonaného v rokoch 1997 a 2005, ktoré uvedený úrad vyhotovil a oznámil žalobcovi 25. augusta 2006, vyplýva, že podľa tohto úradu sa dá rozdiel v známke pri vlastnosti „držanie stopiek" vysvetliť tým, že v „tabuľke vlastností VI", ktorú uvedený úrad používal v roku 1997, nebola uvedená žiadna porovnávacia odroda a že LEMON SYMPHONY bola v danom roku najvzpriamenejšou odrodou. Navyše počet odrôd druhu *Osteospermum ecklonis* sa od roku 1997 značne zvýšil a hlavné pokyny na preskúmanie sa čiastočne zmenili, čo si vyžadovalo zmeniť úroveň hodnotenia.

32 Listom z 25. augusta 2006 CPVO navrhol vedľajšiemu účastníkovi, aby upravil úradný opis LEMON SYMPHONY, ktorý bol zapísaný do registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín v roku 1997, novým opisom odrody zo 14. septembra 2005. CPVO sa domnieval, že vykonať túto úpravu je nevyhnutné, pretože od preskúmania danej odrody v roku 1997 došlo k pokroku v oblasti možností výberu, ako aj k zmene hlavných pokynov na preskúmanie v roku 2001.

33 Listom z 22. septembra 2006 vedľajší účastník konania súhlasil s týmto návrhom.

34 Rozhodnutím z 19. februára 2007 (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí") CPVO vyhovel námietkam predloženým vedľajším účastníkom konania proti udeleniu práva Spoločenstva k odrodám rastlín k odrode SUMOST 01 a zamietol žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín k uvedenej odrode predovšetkým z dôvodu, že sa zreteľne neodlišovala od LEMON SYMPHONY, a teda podmienky stanovené v článku 7 nariadenia neboli splnené. CPVO najmä uviedol, že z odborného preskúmania vyplýva, že SUMOST 01 sa od LEMON SYMPHONY odlišovala len jednou vlastnosťou, a to momentom začiatku kvitnutia, pričom išlo len o jednu známku, a že tento rozdiel je v prípade odrôd druhu *Osteospermum* príliš malý na to, aby sa odroda považovala za zreteľne odlišnú. CPVO sa navyše domnieval, že LEMON SYMPHONY je stálou odrodou.

35 Dňa 11. apríla 2007 žalobca podal podľa článku 20 nariadenia návrh na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k odrode LEMON SYMPHONY za neplatné najmä z dôvodu, že táto odroda nikdy neexistovala vo forme, ktorá bola uvedená v jej úradnom opise zapísanom do registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín v roku 1997.

36 Listom z 18. apríla 2007 CPVO oznámil vedľajšiemu účastníkovi svoje rozhodnutie upraviť úradný opis odrody LEMON SYMPHONY *ex offo* v súlade s článkom 87 ods. 4 nariadenia (ďalej len „rozhodnutie o úprave opisu"). K tomuto listu bol pripojený upravený opis v znení vyplývajúcom z odborného preskúmania v roku 2005.

37 Listom z 10. mája 2007 (ďalej len „rozhodnutie o návrhu na zrušenie práva") CPVO informoval žalobcu, že príslušný výbor overil, či sú podmienky na použitie článku 21 nariadenia splnené, ale dospel k záveru, že tieto podmienky splnené nie sú, takže neprijal nijaké rozhodnutie o zrušení práva na základe uvedeného článku 21. Podľa tohto výboru totiž relevantné ustanovenia nariadenia nepredstavujú právny základ, na ktorom by mohlo byť na základe návrhu alebo *ex offo* prijaté výslovné rozhodnutie o nezrušení práva Spoločenstva k odrodám rastlín.

38 Listom z 10. mája 2007 CPVO tiež vyzval vedľajšieho účastníka konania, aby predložil pripomienky k návrhu na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k LEMON SYMPHONY za neplatné, ktorý podal žalobca. Vedľajší účastník konania proti tomuto návrhu namietal listom z 1. júna 2007.

39 Dňa 21. mája 2007 CPVO informoval žalobcu o rozhodnutí o zmene opisu a nahradení úradného opisu LEMON SYMPHONY zapísaného do registra práv Spoločenstva k odrodám rastlín v roku 1997 opisom z roku 2005.

40 Listom z 26. septembra 2007 CPVO zamietol návrh na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k LEMON SYMPHONY za neplatné, ktorý podal žalobca na základe článku 20 nariadenia (ďalej len „rozhodnutie o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné“). Podľa CPVO sa ošetrenie regulátormi rastu na výsledkoch odborného preskúmania nevyhnutne nemusí prejaviť, pretože rastlinný materiál bol pestovaný určité obdobie, počas ktorého sa účinky ošetrenia mohli vytratiť. Navyše podľa CPVO Bundessortenamt potvrdil, že preskúmanie sa vykonalo správne.

Konanie pred odvolacím výborom CPVO vo veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007

41 Dňa 10. mája 2007 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí na odvolací výbor, ktoré bolo zapísané pod číslom A 005/2007.

42 Na podporu tohto odvolania v podstate tvrdil, že vzhľadom na veľké množstvo rozdielov medzi úradným opisom LEMON SYMPHONY z roku 1997 a výsledkami porovnávacieho vypestovania na poli uskutočneného s ohľadom na prihlasovanú odrodu SUMOST 01 v rokoch 2001 a 2002 malo byť tejto odrode udelené právo Spoločenstva k odrodám rastlín. Okrem toho žalobca navrhuje, aby sa rozhodlo, že LEMON SYMPHONY už nie je platnou odrodou. Tvrdil, že rastlinný materiál použitý na preskúmanie tejto odrody bol v rozpore s ustanoveniami hlavných pokynov na preskúmanie ošetrený regulátorom rastu. Podľa jeho názoru možno navyše opis odrody upraviť len vo vzťahu k „relatívnym“ vlastnostiam, nie vo vzťahu k „absolútnym“ vlastnostiam, akou je držanie rastliny. Napokon podľa žalobcu bola skutočnosť, že v súvislosti s prihlasovanou odrodou sa rozhodlo, že nebola odlišná, spôsobená tým, že rastlinný materiál tejto odrody predložený na účely porovnávacieho preskúmania bol v skutočnosti materiál jeho prihlasovanej odrody SUMOST 01.

43 Dňa 11. júna 2007 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu o návrhu na zrušenie práva na odvolací výbor, ktoré bolo zapísané pod číslom A 006/2007.

44 Na podporu svojho odvolania v podstate tvrdil, že bol oprávnený podať odvolanie na základe ustanovení článku 68 v spojení s článkom 67 nariadenia, ktoré výslovne odkazujú na prijatie rozhodnutia podľa článku 21 uvedeného nariadenia, že list CPVO z 10. mája 2007, už citovaný v bode 37 vyššie, predstavoval rozhodnutie, ktorým sa odmietlo prijať rozhodnutie, ktoré by bolo možné napadnúť, a že ako účastník konania mal nárok na rozhodnutie CPVO aj v prípade, že CPVO rozhodol, že nemá dôjsť k zrušeniu práv.

45 Dňa 12. júla 2007 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu o úprave opisu na odvolací výbor, ktoré bolo zapísané pod číslom A 007/2007.

46 Na podporu svojho odvolania v podstate tvrdil, že bol oprávnený podať odvolanie na základe ustanovení článku 68 v spojení s článkom 67 nariadenia, že rozhodnutie o úprave opisu odrody LEMON SYMPHONY sa ho priamo a osobne týka, že LEMON SYMPHONY je odroda, ktorá bola porovnávaná s odrodou SUMOST 01, ku ktorej požadoval udelenie práva Spoločenstva, že z odborného preskúmania vyplynulo, že odroda, ktorá bola predmetom žiadosti, sa zreteľne

neodlišovala od porovnávacej odrody, že CPVO založil svoje posúdenie na upravenom opise, ktorý sa v základných znakoch líšil od opisu z roku 1997, a že ak by svoje posúdenie založil na opise z roku 1997, odrody by považoval za zreteľne odlišné.

47 Z e-mailu od sekretariátu odvolacieho výboru zaslaného predsedníčke tohto výboru z 20. septembra 2007 vyplýva, že po spojení sa s účastníkmi konania bolo zrejmé, že ústne konanie, ktorého dátum by vyhovoval všetkým dotknutým účastníkom vo veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007, bolo možné uskutočniť až prvý týždeň v decembri 2007.

48 Advokát žalobcu listom z 20. septembra 2007 adresovaným odvolaciemu výboru v nadväznosti na telefonický rozhovor, počas ktorého mu sekretariát tohto výboru oznámil zámer zorganizovať ústne konanie vo veciach A 005/2007 a A 006/2007, resp. že sa tieto ústne konania uskutočnia v jeden deň, uviedol, že prijať v tomto období spoločné rozhodnutie v uvedených veciach A 005/2007 a A 006/2007 nemá zmysel, pretože konanie o vyhlásení práva za neplatné vo veci A 010/2007 na CPVO stále prebieha. Podľa neho mali byť tieto tri veci neskôr spojené, pričom ani v jednej z vecí A 005/2007 a A 006/2007 nebolo možné prijať rozhodnutie až do prijatia rozhodnutia vo veci A 010/2007. Tento advokát tiež uviedol, že žalobca si je vedomý, že odklad týchto dvoch vecí vzhľadom na blížiace sa zmeny v zložení odvolacieho výboru nevyhnutne spôsobí značné omeškanie, toto omeškanie je však ochotný akceptovať.

49 Dňa 9. októbra 2007 odvolací výbor zaslal účastníkom konania faxovú správu s nadpisom „Príprava ústneho konania týkajúceho sa odvolania SUMOST 01 a odvolaní LEMON SYMPHONY“, v ktorej odvolací výbor odkazoval na veci A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007, pričom sa odvolával na nariadenie Komisie (ES) č. 1239/95 z 31. mája 1995, ktoré stanovuje vykonávacie pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 2100/94, čo sa týka konania pred Úradom spoločenstva pre odrody rastlín (Ú. v. ES L 121, s. 37; Mim. vyd. 03/017, s. 327, ďalej len „vykonávacie nariadenie“). Táto faxová správa znela:

„Predsedníčka odvolacieho výboru CPVO navrhuje v súlade s článkom 50 [vykonávacieho nariadenia] predvolať účastníkov na ústne konanie v utorok 4. decembra 2007… Ak sekretariátu odvolacieho výboru CPVO nedoručíte odôvodnené námietky v lehote desiatich dní od dátumu doručenia tejto faxovej správy, budeme predpokladať, že navrhovaný dátum je pre Vás prijateľný, a následne Vám zašleme pozvánku.

Dovoľujeme si Vás tiež upozorniť na článok 59 ods. 2 [vykonávacieho nariadenia], podľa ktorého, ‚ak sa účastník konania, ktorý bol náležite predvolaný na ústne konanie pred [CPVO], nedostaví v čase, v ktorom bol predvolaný, konanie môže pokračovať bez neho‘.

Odpoveď prosím zašlite faxom sekretariátu odvolacieho výboru do desiatich dní…“

50 V pravom dolnom rohu uvedenej faxovej správy sa nachádzala orámovaná časť s nasledujúcim textom: „Prosím bezodkladne uveďte dátum, podpíšte a zašlite toto potvrdenie o doručení faxom sekretariátu odvolacieho výboru.“

51 Advokát žalobcu potvrdenie o doručení podpísal, uviedol naň dátum a zaslal ho sekretariátu odvolacieho výboru 9. októbra 2007.

52 Listom zo 17. októbra 2007 oznámila predsedníčka odvolacieho výboru účastníkom konania:

„Žiadosti žalobcu z 20. septembra 2007 o stanovenie neskoršieho dátumu ústneho konania pre všetky tri konania výbor nevyhovel.

Výbor sa domnieva, že vo veci A 006 (neplatnosť práv) je v rámci ústneho konania nevyhnutné intenzívne diskutovať o otázke, či sa žalobca môže odvolávať na rozhodnutie [CPVO], ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom a ktorého obsahom by (v podstate) bolo, že ‚LEMON SYMPHONY nie je neplatnou odrodou'. Ide o otázku týkajúcu sa dôvodnosti odvolania. V súčasnosti výbor zastáva názor, že list [CPVO] z 10. mája 2007 ako odpoveď na žalobcov návrh na vyhlásenie práva za neplatné predstavuje v súlade s nemeckou praxou rozhodnutie v právnom zmysle slova. Zamietnutím odvolania, tzn. že sa nemožno domáhať negatívneho rozhodnutia, sa konanie skončilo. Ak by bol žalobca vo veci úspešný, odpoveď z 10. mája 2007 by sa nepochybne vykladala ako negatívne rozhodnutie (uložiť [CPVO] povinnosť vyhotoviť takéto rozhodnutie by bolo bezpochyby príliš formalistické). Výbor následne preskúma otázku neplatnosti. Táto vec dosiahla taký stav, že o nej možno rozhodnúť nezávisle od výsledku konania A 007 (opis odrody).

Ďalej sa bude potrebné zaoberať konaním A 005 (konanie o námietkach podaných proti žiadosti o udelenie práva) v súvislosti s neplatnosťou alebo platnosťou LEMON SYMPHONY. Táto vec je tiež v takom stave, že o nej možno rozhodnúť.

Účastníkov ešte nemožno predvolať na konanie A 007 (opis odrody), pretože poplatok za odvolanie zatiaľ nebol zaplatený v celej výške. Vzhľadom na vzájomnú súvislosť skutkového stavu by bolo vhodné sa touto vecou zaoberať súčasne. Dovoľujeme si Vás upozorniť, že výbor musí najskôr preskúmať otázku prípustnosti odvolania. Toto odvolanie smeruje proti listu zaslanému majiteľovi práva Spoločenstva k odrode LEMON SYMPHONY, ktorý [CPVO] v kópii pravdepodobne doručil žalobcovi, aby ho informoval. Možno pochybovať o tom, či ide o ‚rozhodnutie'. Aj v tomto prípade, tak ako v konaní A 006, si treba položiť otázku, či žalobca môže napadnúť rozhodnutie [CPVO] odvolaním.

Dovoľujeme si teda žalobcu požiadať, aby na účely riadnej prípravy odvolacieho výboru a druhého účastníka na konanie čo najskôr oznámil, či sa 4. decembra 2007 treba zaoberať aj vecou [A 007/2007], pričom v takom prípade treba ešte v stanovenej lehote zaplatiť poplatok."

53 Listom z 19. októbra 2007 zaslaným predsedníčke odvolacieho výboru advokát žalobcu oznámil svoje námietky proti uskutočneniu ústneho konania 4. decembra 2007. Predovšetkým tvrdil, že z údajov uvedených v liste predsedníčky odvolacieho výboru zo 17. októbra 2007 vyplývalo, že odvolací výbor ešte nepochopil predmet konania a domnieval sa, že ide o konanie o vyhlásení práva za neplatné a nie o konanie o zrušení práva. Okrem toho zopakoval svoj názor, že o veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007 sa ešte nedá rozhodnúť, takže stanovenie ústneho konania ešte na ten istý rok sa mu nezdá potrebné, a že prioritné je konanie o vyhlásení práva za neplatné (vec A 010/2007). Napokon s odvolaním sa na článok 81 ods. 2 a článok 48 ods. 3 nariadenia z dôvodu podozrenia zo zaujatosti namietal proti tomu, aby boli údaje poskytnuté úradníkmi Bundessortenamtu zohľadnené.

54 Doporučeným listom z 29. októbra 2007, ktorého prijatie potvrdil advokát žalobcu 6. novembra 2007, boli účastníci konania oficiálne predvolaní na ústne konanie 4. decembra 2007 vo veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007.

55 Dňa 30. októbra 2007 dostal advokát žalobcu predvolanie, aby sa 5. decembra 2007 o 12.00 dostavil na pojednávanie pred Landgericht Hamburg (Krajinský súd v Hamburgu, Nemecko). Advokát žalobcu toto predvolanie bezodkladne zaslal predsedníčke odvolacieho výboru a uviedol, že ako zástupca v tejto veci sa na tomto pojednávaní musí osobne zúčastniť.

56 Predsedníčka odvolacieho výboru e-mailom z 5. novembra 2007 zaslaným advokátovi žalobcu reagovala na jeho námietky. Odvolávala sa výslovne na svoj list zo 17. októbra 2007, pričom uviedla, že nevidí „žiadny dôvod na stanovenie neskoršieho dátumu ústneho konania", a spresnila, že bolo „nepochybné", že predmetom diskusie je článok 21 nariadenia a nie jeho článok 20. Predsedníčka

opätovne požiadala o oznámenie, či je 4. decembra 2007 potrebné zaoberať sa aj vecou A 007/2007. V takom prípade predsedníčka odvolacieho výboru žiadala o urýchlené uhradenie poplatkov, ktoré ešte neboli zaplatené.

57 Predsedníčka odvolacieho výboru e-mailom z 8. novembra 2007 zaslaným advokátovi žalobcu oznámila, že ústne konanie pred odvolacím výborom má „vyššiu prioritu“ ako pojednávanie pred Landgericht Hamburg, pretože príslušné predvolanie pochádza z 29. októbra 2007.

58 Advokát žalobcu listom a faxom zo 14. novembra 2007 zaslanými odvolaciemu výboru oznámil, že predpokladá, že predvolanie sa nevzťahuje na konanie vo veci A 007/2007, pretože uvedený odvolací výbor ho požiadal o súhlas s uskutočnením ústneho konania v uvedenej veci a on s tým nesúhlasil. Zopakoval, že namieta proti prípadnému použitiu údajov od úradníkov Bundessortenamtu.

59 Okrem toho advokát žalobcu v liste a vo faxe zo 14. novembra 2007 zaslaných odvolaciemu výboru uviedol, že vzhľadom na to, že nebola dodržaná lehota na predvolanie, odvolací výbor nemôže stanoviť ústne konanie na 4. decembra 2007. Poukázal tiež na dôsledky porušenia článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia.

60 E-mailom z 15. novembra 2007 predsedníčka odvolacieho výboru odpovedala advokátovi žalobcu, že predvolanie sa vzťahuje aj na konanie vo veci A 007/2007.

61 E-mailom z 26. novembra 2007 predsedníčka odvolacieho výboru advokátovi žalobcu najmä oznámila, že oficiálne predvolanie je iba „potvrdením dátumu“ a skutočnosť, že predvolanie bolo doručené 6. novembra 2007, považuje za „nerelevantnú“. Okrem toho mu položila túto otázku: „Nemohlo sa stať, že Vám unikla skutočnosť, že s uvedeným dátumom ste už súhlasili 9. októbra 2007?“

62 E-mailom z 29. novembra 2007 advokát žalobcu oznámil sekretariátu odvolacieho výboru, že on ani jeho klient sa na ústnu časť konania nedostavia.

63 Napriek námietkam žalobcu odvolací výbor v jeho neprítomnosti, ako vyplýva z protokolov, uskutočnil 4. decembra 2007 ústnu časť konania vo všetkých troch veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007. Vec A 006/2007 bola prejednaná skôr než vec A 005/2007.

64 V rámci týchto konaní bola pani Menne vypočutá ako znalkyňa Bundessortenamtu a úradníčka CPVO. Predovšetkým uviedla, že rastlinný materiál predložený na odborné preskúmanie LEMON SYMPHONY v roku 1997 bol nepochybne ošetrený regulátormi rastu, ale že počas tohto preskúmania sa neobjavil žiadny problém, pretože „rastliny rástli úplne normálne“. Uviedla tiež, že v okamihu tohto odborného preskúmania „sa už účinok regulátorov rastu vytratil“, a tvrdila, že „pokiaľ ide o LEMON SYMPHONY, neexistujú nijaké pochybnosti v súvislosti s kvalitou skúšok vykonaných v júli/auguste 1997“. Vedľajší účastník konania tvrdil, že najmä v prípade *Osteospermum* sa „účinky regulátorov rastu všeobecne vyskytujú len vo štvrtom až v šiestom týždni“.

65 Rozhodnutím zo 4. decembra 2007 (vec A 006/2007) odvolací výbor považoval odvolanie podané žalobcom proti rozhodnutiu o návrhu na zrušenie práva za prípustné, ale zamietol ho ako nedôvodné.

66 Rozhodnutím zo 4. decembra 2007 (vec A 005/2007) odvolací výbor považoval odvolanie podané žalobcom proti rozhodnutiu o zamietnutí za prípustné, ale zamietol ho ako nedôvodné.

67 Rozhodnutím zo 4. decembra 2007 (vec A 007/2007) odvolací výbor zamietol odvolanie podané žalobcom proti rozhodnutiu o úprave opisu ako neprípustné.

68 V každej z týchto troch vecí odvolací výbor najprv konštatoval, že predvolanie na ústne konanie bolo zaslané riadne a v náležitej forme. Odvolací výbor v tejto súvislosti uviedol, že síce je pravda, že mesačná lehota stanovená v článku 59 ods. 1 vykonávacieho nariadenia nebola dodržaná, lebo

predvolanie bolo doručené žalobcovi až 6. novembra 2007, čo však nemá nijaké dôsledky, pretože dátum 4. decembra 2007 s ním bol podľa uvedeného ustanovenia dohodnutý. Podľa odvolacieho výboru totiž žalobca s navrhovaným dátumom písomne súhlasil už 9. októbra 2007. Okrem toho žalobca podľa neho nevyužil ponúknutú možnosť na základe odôvodnených námietok písomne uplatniť prekážku účasti na tomto konaní v lehote desiatich dní, t. j. najneskôr 19. októbra 2007. Žalobca si teda po uplynutí toho dátumu bol vedomý, že predvolanie bude sledovať dohodu o dátume konania. Potvrdenie o prijatí predvolania z 29. októbra 2007, podpísané žalobcom 6. novembra 2007, navyše obsahovalo rukou dopísanú poznámku „bereits not[iert]“ (už poznačené). Dôvod, pre ktorý sa stanovuje lehota na predvolanie, konkrétne zaručiť predvolanému účastníkovi dostatočný čas na prípravu – aspoň jeden mesiac alebo aj kratší čas, ak s tým súhlasí –, bol teda rešpektovaný.

69 Odvolací výbor navyše zamietol žiadosti žalobcu o presunutie ústneho konania na neskorší dátum, pretože jeho advokát sa musí dostaviť na pojednávanie na iný súd, ako aj o prerušenie konania až do prijatia rozhodnutia, ktorým bude ukončené konanie o vyhlásení práva za neplatné (vec A 010/2007), alebo preto, že veci nedosiahli taký stav, že o nich možno rozhodnúť, či z dôvodu prebiehajúceho konania o žalobe pre porušenie práva pred nemeckými občianskoprávnymi súdmi.

70 Funkčné obdobie predsedníčky odvolacieho výboru uplynulo 16. decembra 2007.

Konanie pred odvolacím výborom CPVO vo veci A 010/2007

71 Dňa 19. októbra 2007 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné na odvolací výbor, ktoré bolo zapísané pod číslom A 010/2007.

72 Na podporu tohto odvolania žalobca v podstate tvrdil, že rastlinný materiál, na ktorom bolo odborné preskúmanie LEMON SYMPHONY v roku 1997 vykonané, bol chybný. Uviedol tiež možnosť, že zaslané rastliny boli rozmnožované odrezkami a že tieto odrezky boli následne použité v rámci uvedeného odborného preskúmania. Okrem toho uviedol rozdiely v porovnaní s opisom LEMON SYMPHONY, ako bol urobený v Japonsku (pozri bod 6 vyššie). Predložil znalecký posudok, ktorý vypracoval dr. Ludolph, citovaný v bode 16 vyššie. Uviedol tiež, že odrody uvedené ako príklady v hlavných pokynoch na preskúmanie používaných od roku 2001 boli s výnimkou odrody NAIROBI všetky porovnávané s LEMON SYMPHONY v roku 1997. S ohľadom na tvrdenia, ktoré pani Menne a vedľajší účastník konania uviedli na ústnom konaní 4. decembra 2007 vo veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007, sa žalobca snažil pomocou znaleckého posudku preukázať svoje tvrdenie, že účinok ošetrenia pomocou regulátorov rastu na preskúmanie sa neobmedzoval len na obdobie štyroch až šiestich týždňov. Žalobca napokon vysvetlil, že jeho návrh na vyhlásenie práva za neplatné sa zakladal na ustanoveniach článku 20 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 nariadenia. Podľa žalobcu, keďže odrodu možno považovať za odlišnú, len ak sa odlišuje prejavom znakov vyplývajúcich z konkrétneho genotypu alebo kombinácie genotypov, nemôže ísť o odlišnosť, ak zistený prejav znakov vyplýva z mechanického spracovania a použitia regulátorov rastu.

73 Žalobca po svojom predvolaní na ústne konanie namietal v doplňujúcom vyjadrení z 12. januára 2009 proti tomu, aby sa na danom konaní zúčastnila pani Menne, ako aj proti zohľadneniu jej vyhlásení.

74 Žalobca v tomto vyjadrení okrem toho zopakoval svoj návrh, že prostredníctvom znaleckého posudku preukáže, že výsledky preskúmania DUS odrody LEMON SYMPHONY vykonaného v roku 1997 nevyplývajú z genotypu, ale z chemického a mechanického ošetrenia alebo z okolnosti, že boli použité odrezky zaslaných rastlín. Okrem toho žalobca výslovne požiadal o možnosť predložiť navrhované dôkazy.

75 Ústne konanie pred odvolacím výborom vo veci A 010/2007 sa konalo 23. januára 2009.

76 Rozhodnutím z 23. januára 2009 (vec A 010/2007) doručeným žalobcovi 15. apríla 2009 odvolací výbor považoval odvolanie podané žalobcom proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné za prípustné, ale zamietol ho ako nedôvodné, pretože:

„4. Odvolateľ odôvodňuje svoje odvolanie tvrdením, že preskúmanie odrody LEMON SYMPHONY vykonané v roku 1997 bolo nesprávne, pretože skúmaný materiál nespĺňal požiadavky kladené na predložený materiál, pretože bol ošetrený regulátorom rastu a išlo o rastlinu s pukmi. Bundessortenamt upovedomil [CPVO] o existencii rizika narušenia spoľahlivosti preskúmania, ak bude tento materiál použitý, bolo mu však odporúčané, aby pokračoval v preskúmaní a urobil z predloženého materiálu odrezky. V rámci preskúmania je bežnou praxou rozmnožovanie rastlín urobením odrezkov pre všetky odrody, pričom odrezky sa robia súčasne, aby sa zabezpečilo, že všetky materiály budú mať rovnaký fyziologický vek. Otázka týkajúca sa chemického ošetrenia nie je taká jednoduchá, ako tvrdí odvolateľ. Podľa technického protokolu CPVO TP 176/1 použiteľného na *Osteospermum* sa vyžaduje, aby materiál nebol chemicky ošetrený, s výnimkou povolenia takého ošetrenia príslušnými orgánmi. Podobné ustanovenie existovalo v roku 1996, ešte predtým, než pre túto odrodu existovali [uvedený protokol] a hlavné pokyny [UPOV]. Zdá sa, že odvolateľ nezohľadnil skutočnosť, že preskúmanie v roku 1997 sa vykonalo v rámci protokolu dohodnutého medzi Bundessortenamtom a [CPVO], takže jeho odkazy na opis UPOV sú nesprávne. Pokiaľ ide o vplyv ošetrenia regulátorom rastu, treba dospieť k záveru, že regulátor rastu preskúmanie neovplyvnil. Druh regulátora rastu používaného počas rozmnožovania nemá obvykle trvalý účinok, pretože neskoršie preskúmanie rastu rastliny vyžaduje dodatočný postrek regulátormi rastu. Informácia poskytnutá [vedľajším účastníkom konania], že regulátory rastu sa používajú len počas počiatočnej fázy a ich účinky zaniknú po štyroch až šiestich týždňoch, je presvedčivá. Tvrdenie, podľa ktorého preskúmanie nie je platné z dôvodu použitia nesprávneho materiálu, je neopodstatnené.

…

Odvolateľom uplatňovaná okolnosť, že všetky referenčné odrody uvedené v hlavných pokynoch [na preskúmanie TG/176/3] boli známe v roku 1997, nie je relevantný, pretože opis odrody je správny, pokiaľ ide o odrody, ktoré boli známe [CPVO] a Bundessortenamtu v okamihu preskúmania LEMON SYMPHONY.

…

6. Odroda LEMON SYMPHONY, ktorá bola získaná generickým krížením (*sic*) druhov *Osteospermum* a *Dimorphoteca*, je ako taká výnimočná nielen svojimi morfologickými vlastnosťami, ale aj dĺžkou neprestajného kvitnutia, ktoré je dlhšie než kvitnutie súčasných odrôd *Osteospermum*. Z japonskej správy, na ktorú sa odkazuje v spise, vyplýva, že použité referenčné odrody boli odrodami *Dimorphoteca*. Z dôvodu výnimočnej povahy LEMON SYMPHONY nebolo v rámci preskúmania vykonávaného Bundessortenamtom v roku 1997 možné nájsť referenčnú odrodu, s ktorou by sa LEMON SYMPHONY dala porovnať.

…

7. Odvolateľ netvrdí, že by sa LEMON SYMPHONY neodlišovala od žiadnej z referenčných odrôd UPOV. Odvolateľ neuviedol názov ani jednej odrody, ktorá by sa v čase podania žiadosti od LEMON SYMPHONY neodlišovala, čo je pritom podmienkou podľa článku 20 ods. 1 [nariadenia], ale svoje odvolanie zakladá na snahe dokázať, že odroda neexistovala vo svojej súčasnej forme a že preskúmanie bolo neplatné, pretože poskytnutý materiál bol nesprávny.“

77 Žalobca listom zaslaným odvolaciemu výboru 30. marca 2009 vyjadril niekoľko výhrad a námietok týkajúcich sa tak protokolu z ústneho konania z 23. januára 2009, ako aj jeho priebehu, v ktorých došlo podľa neho k závažným nezrovnalostiam, čo navrhuje preukázať pred Všeobecným súdom výsluchom svedkov. Uvedený list obsahuje najmä tieto tvrdenia:

„2. Nepresná prezentácia údajnej dohody uzavretej medzi [CPVO] a Bundessortenamtom

a) Prezentácia uvedená na strane 2 protokolu, podľa ktorej [CPVO] ‚následne' predložil kópiu dohody, ktorú uzavrel s Bundessortenamtom, poskytuje skreslený, a teda nesprávny obraz o skutkových okolnostiach. Odvolateľ nemal možnosť vyjadriť sa k ‚dohode', ktorú [CPVO] predložil predtým, než odvolací výbor prijal rozhodnutie o účasti pani Menne na ústnom konaní.

V skutočnosti [CPVO] poskytol odvolacieho výboru dokument krátko pred poradou tohto výboru, a odvolateľovi ho ani neposkytol.

Až počas prestávky v ďalšom pojednávaní, keď sa odvolací výbor už odobral na poradu, bola odvolateľovi poskytnutá kópia dokumentu nazvaného ‚EXAMINATION OFFICE – DESIGNATION AGREEMENT' (Skúšobný úrad – poverenie na zastupovanie). Odvolateľ nemal možnosť sa k tomuto dokumentu vyjadriť pred poradou výboru a jeho rozhodnutím.

Preto odvolateľ tvrdí, že došlo k porušeniu jeho práva byť vypočutý. Keď totiž výbor po svojej porade oznámil rozhodnutie povoliť účasť pani Menne na ústnom konaní, založil svoje rozhodnutie aj na okolnosti, že ‚žiadna časť dohody uzavretej medzi CPVO a Bundessortenamtom nebráni' tomu, aby sa pani Menne zúčastnila na ústnom konaní, čiže na dokumente, ktorý mu bol predložený. Došlo teda k porušeniu článku 75 nariadenia…, pretože odvolateľ nemohol k tejto dohode vzniesť písomné ani ústne pripomienky.

b) Navyše námietky, ktoré odvolateľ následne uplatnil proti dokumentu ‚EXAMINATION OFFICE – DESIGNATION AGREEMENT', ktorý predložil [CPVO], nie sú uvedené v protokole, hoci treba na tieto námietky prihliadnuť v rámci meritórneho rozhodnutia:

Na kópii predloženej odvolateľovi nie je uvedený nijaký podpis. Odvolateľ výslovne uviedol, že dohoda v každom prípade nebola platná od 31. decembra 2006 (pozri článok 11 ods. 1 uvedenej dohody).

Odvolateľ na základe článku 11 ods. 1 tohto dokumentu tiež spochybnil odpoveď, ktorú mu poskytol predseda [CPVO] na ústnom konaní, že predložená dohoda bola v momente sporného preskúmania platná. Podľa tohto ustanovenia bola totiž dohoda platná najneskôr od 1. januára 2005. Ani táto skutočnosť nebola v protokole uvedená.

Aj tvrdenie predsedu [CPVO], že dohoda bola predĺžená, napadol odvolateľ na pojednávaní z dôvodu neexistencie dôkazov, bez toho, aby toto spochybnenie bolo v protokole zaznamenané.

Napokon v protokole nie je zaznamenaný ani príkaz, ktorý adresoval odvolací výbor [CPVO], aby predložil platné znenie dohody.

V záujme úplnosti si dovoľujeme tiež poznamenať, že v dokumente predloženom odvolateľovi sa dokonca ani neuvádza, že Bundessortenamt je zmluvným partnerom [CPVO]. Okrem toho sa podľa článku 15 ods. 2 vykonávacieho nariadenia vyžaduje, aby úkony zamestnancov skúšobného úradu boli vykonávané v ‚súlade so znením dohody'. Preto za úkony [CPVO] voči tretím osobám možno považovať len úkony, ktoré sú výslovne stanovené v dohode. Naopak nestačí, že v dohode ‚sa neuvádza nič' v súvislosti s určitými úkonmi.

3. Údaje, ktoré poskytla pani Menne

V protokole sa uvádzajú údaje, ktoré poskytla pani Menne na ústnom konaní, len neúplne a nepresne:

a) Najzávažnejším nedostatkom protokolu je pravdepodobne tento:

Na ústnom konaní sa odvolateľ spýtal pani Menne, či bolo preskúmanie DUS odrody LEMON SYMPHONY vykonané na rastlinách zaslaných [vedľajším účastníkom] alebo na rastlinách vypestovaných z odrezkov odobratých zo zaslaných rastlín. Pani Menne na túto otázku odpovedala tvrdením, že si na to nespomína, takže už nedokáže odpovedať kladne na otázku, či sa preskúmanie DUS odrody LEMON SYMPHONY vykonalo na zaslaných rastlinách alebo na rastlinách ďalšej generácie. Z tohto dôvodu sa treba s ohľadom na všetky vyhlásenia pani Menne, ktoré sa týkajú priebehu preskúmania, domnievať, že nemajú dôkaznú silu, pretože je ťažké si predstaviť, ako sa táto pani môže vyjadriť k preskúmaniu, ktorého predmet jej nie je známy.

Rovnako je neúčinné aj tvrdenie pani Menne, že môže potvrdiť, že regulátor rastu použitý na odrodu LEMON SYMPHONY nemal žiadny vplyv na odborné preskúmanie. Ak si pani Menne už nespomína na rastliny, ktoré boli použité na preskúmanie, nemôže sa vyjadriť ani o spojitosti medzi rastlinami a regulátorom rastu.

V protokole sa tiež neuvádza skutočnosť, že odvolací výbor považoval za neprípustnú otázku odvolateľa položenú pani Menne, ktorou sa jej pýtal, ako môže vysvetliť rukou dopísanú poznámku uvedenú v spise [CPVO], podľa ktorej boli zo zaslaných rastlín urobené odrezky.

b) Konštatovanie uvedené na strane 4 protokolu, podľa ktorého pani Menne nemala žiadne pochybnosti o skutočnosti, že účinok regulátora rastu nemohol trvať viac ako mesiac, je nesprávne. V skutočnosti pani Menne vyhlásila, že podľa nej nemajú regulátory rastu na rastliny účinky dlhšie ako šesť až osem týždňov.

c) Za nepresné treba tiež považovať konštatovanie uvedené v protokole, že pani Menne potvrdila, že v roku 1997 bola odroda LEMON SYMPHONY jedinou známou odrodou tohto druhu. Naopak, pani Menne odôvodnila túto ‚výnimočnú povahu' skutočnosťou, že táto odroda – na rozdiel od všetkých predtým známych odrôd – kvitla celý rok okrem zimného obdobia. Odvolateľ jej odpovedal, že táto vlastnosť nemá nič spoločné s vonkajším vzhľadom odrody. Na základe tejto jedinej vlastnosti preto nemožno určiť, či sa odroda odlišuje v zmysle článku 7 nariadenia…

Odvolací výbor by preto v rámci svojho rozhodnutia mal zohľadniť vyššie uvedené skutočnosti.

4. Návrhy odvolateľa na vykonanie nových dôkazov uvedené vo vyjadrení z 12. januára 2009

V bodoch 48 a 49 svojich pripomienok [CPVO] požiadal odvolací výbor, aby zamietol návrhy na vykonanie nových dôkazov. Protokol však neobsahuje žiadny údaj týkajúci sa vysvetlení odvolateľa k týmto návrhom na vykonanie nových dôkazov, ktoré uviedol vo vyjadrení z 12. januára 2009.

Protokol neuvádza skutočnosť, že na ústnom konaní odvolateľ ponúkol vykonať nový dôkaz na podporu svojho tvrdenia, že ošetrenie regulátormi rastu malo účinky v čase preskúmania vykonaného v roku 1997. V tejto súvislosti odvolateľ navrhol vykonať novú kontrolu pestovania odrôd zrezaného a chemicky ošetreného rastlinného materiálu s pukmi a nechať túto kontrolu preskúmať nezávislým znalcom.

5. Ďalšie nepresnosti a opomenutia

Protokol z ústneho konania sa vyznačuje niekoľkými ďalšími nepresnosťami a opomenutiami, ktoré v krátkosti uvádzame:

a) V rámci rozhodnutia o tom, že pani Menne sa môže zúčastniť na zvyšnej časti konania, odvolací výbor nepožadoval, aby sa pani Menne vyjadrila ‚ako znalkyňa'. Príslušné konštatovanie uvedené na strane 3 protokolu je nesprávne a popiera druhý odsek na strane 4, podľa ktorého je pani Menne ako účastník konania ‚súčasťou [CPVO]'. Skutočnosť, že v súvislosti s výsluchom pani Menne neprijal odvolací výbor náležité rozhodnutie týkajúce sa dôkazov v zmysle článku 60 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, svedčí tiež proti tvrdeniu, že pani Menne mala postavenie znalkyne.

b) Poznámka uvedená v protokole, podľa ktorej odvolateľ (len) poukazoval na okolnosť, že preskúmanie DUS vykonané v roku 1997 bolo ‚nedôveryhodné', je nepresná. Odvolateľ naopak tvrdil, že jeho návrh na vyhlásenie práva za neplatné sa zakladal na argumente, že odroda LEMON SYMPHONY definovaná opisom odrody z roku 1997 nebola odlišná, pretože zistený prejav znakov sa nezakladal na genotype preskúmanej rastliny.

6. Žiadosť

Odvolateľ žiada upraviť protokol a vykonať opravy nesprávností, opomenutí a nepresností. Meritórne rozhodnutie musí vyplývať z priebehu ústneho konania, ako sa toto konanie uskutočnilo podľa opraveného protokolu."

78 Listom zo 7. apríla 2009 odvolací výbor žalobcovi oznámil, že jeho pripomienky týkajúce sa protokolu boli na účely informovania zaslané aj ostatným účastníkom konania.

Konanie

79 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. apríla 2008 podal žalobu proti rozhodnutiu A 007/2007, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-133/08.

80 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. apríla 2008 podal žalobu proti rozhodnutiu A 006/2007, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-134/08.

81 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. mája 2008 podal žalobu proti rozhodnutiu A 005/2007, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-177/08.

82 Uznesením predsedu siedmej komory Súdu prvého stupňa z 3. septembra 2008 boli po vypočutí účastníkov konania veci T-133/08, T-134/08 a T-177/08 spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

83 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. februára 2009 žalobca požiadal o možnosť predložiť nový žalobný dôvod v súlade s článkom 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. K tomuto podaniu boli pripojené písomné pripomienky, ktoré CPVO predložil 23. januára 2009 na ústnom konaní pred odvolacím výborom vo veci A 010/2007. Uvedené podanie a jeho príloha boli zaradené do spisu a ostatní účastníci konania boli vyzvaní, aby k nim predložili písomné pripomienky. CPVO odpovedal na túto výzvu podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. marca 2009. Vedľajší účastník uviedol svoje pripomienky v duplike.

84 V opatrení na zabezpečenie priebehu konania z 22. júna 2009 Súd prvého stupňa (siedma komora) vyzval účastníkov konania, aby sa písomne vyjadrili k otázkam, ktoré súviseli s konaním vo veci A 010/2007, a k dôsledkom, ktoré treba podľa nich vyvodiť z rozhodnutia odvolacieho výboru v danej veci na postup v konaní v spojených veciach T-133/08, T-134/08 a T-177/08. Účastníci konania vyhoveli týmto žiadostiam v stanovených lehotách.

85 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. júna 2009 podal žalobu proti rozhodnutiu A 010/2007, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-242/09.

86 Uznesením predsedu siedmej komory Všeobecného súdu z 15. júna 2010 boli po vypočutí účastníkov konania veci T-133/08, T-134/08 a T-177/08 a vec T-242/09 spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

87 Vzhľadom na to, že od nového súdneho roka bolo zloženie komôr Všeobecného súdu zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej boli z tohto dôvodu tieto veci pridelené.

88 Všeobecný súd (druhá komora) na základe správy sudcu spravodajcu rozhodol o otvorení ústnej časti konania v súlade s článkom 135a rokovacieho poriadku po tom, ako konštatoval, že niektorí účastníci konania predložili takú odôvodnenú žiadosť v stanovenej lehote.

89 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd (druhá komora) položil, boli vypočuté na pojednávaní 28. februára 2012.

Návrhy účastníkov konania

90 Vo veci T-133/08 žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie A 007/2007 a vyhlásil rozhodnutie o úprave opisu za neplatné,

— zaviazal CPVO na náhradu trov konania.

91 Vo veci T-134/08 žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie A 006/2007,

— zaviazal CPVO na náhradu trov konania.

92 Vo veci T-177/08 žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie A 005/2007,

— zaviazal CPVO na náhradu trov konania.

93 Vo veci T-242/09 žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie A 010/2007,

— zaviazal CPVO na náhradu trov konania.

94 Ak by sa Všeobecný súd domnieval, že vzhľadom na skutkový stav je nevyhnutné poskytnúť objasnenie, žalobca okrem toho navrhuje, aby Všeobecný súd prijal v tejto veci T-249/09 nasledujúce opatrenia na zabezpečenie priebehu konania:

— prijal dôkazy, ktoré žalobca predložil na podporu tvrdenia, že pani Menne na ústnom konaní 23. januára 2009 vyhlásila, že si už nepamätá, či sa odborné preskúmanie LEMON SYMPHONY vykonalo na zaslaných rastlinách alebo na odrezkoch odobratých z týchto rastlín,

— prijal dôkaz, ktorý žalobca predložil vo forme znaleckého posudku na podporu svojho tvrdenia, že ošetrenie rastlinného materiálu druhu *Osteospermum* regulátormi rastu a mechanickým orezaním sa „nevytratí“ počas pestovania a že ovplyvňuje výsledky tohto preskúmania,

— ak by sa Všeobecný súd domnieval, že je to nevyhnutné, aby prijal ostatné dôkazy predložené žalobcom v rámci odvolacieho konania a konania o tejto žalobe.

95 CPVO navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu vo veci T-133/08 ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu rozhodnutia o úprave opisu, a v zostávajúcej časti ju zamietol ako nedôvodnú,

— zamietol žaloby vo veciach T-134/08 a T-177/088 ako nedôvodné,

— zamietol žalobu vo veci T-242/09 ako neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania,

— vyhlásil, že CPVO znáša len vlastné trovy konania, ak a v rozsahu, v akom Všeobecný súd vyhovie niektorému zo žalobných návrhov.

96 CPVO navyše Všeobecnému súdu navrhuje, aby zamietol návrh na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktorý podal žalobca vo veci T-242/09.

97 Vo všetkých veciach T-133/08, T-134/08, T-177/08 a T-242/09 vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania,

Úvodné poznámky k vzťahom existujúcim medzi štyrmi spojenými vecami a k poradiu, v ktorom ich treba preskúmať

98 Ako správne uviedol žalobca vo svojich písomných vyjadreniach a ako zopakoval na pojednávaní, medzi troma prvými spojenými vecami T-133/08, T-134/08 a T-177/08 existuje úzka vzájomná súvislosť a navyše sú spojené s vecou T-242/09 (konanie o zrušení práva k LEMON SYMPHONY) vzťahom vzájomnej závislosti, čo je dôvodom, aby bola táto posledná vec prednostne preskúmaná v ďalšej časti tohto rozsudku. Výsledok tohto preskúmania totiž bude v prípade zrušenia rozhodnutia A 010/2007 rozhodujúci pre rozhodnutie v ďalších troch veciach. Ďalej nasledujú zostupne podľa prednosti a závislosti vec T-134/08 (konanie o zrušení práva k LEMON SYMPHONY), potom vec T-133/08 (úprava opisu LEMON SYMPHONY) a napokon vec T-177/08 (žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín pre odrodu SUMOST 01). Tieto tri posledné veci budú však preskúmané spoločne v ďalšej časti tohto rozsudku, pretože napadnuté rozhodnutia sa zdajú v ich rámci postihnuté rovnakou procesnou vadou a rovnakým porušením práva na obhajobu, ako bude ďalej uvedené v bode 216 a nasl.

99 Na pojednávaní žalobca uviedol, že už nepodporuje tvrdenie, ktoré pôvodne obhajoval v rámci veci T-134/08, a že teraz už zastáva tvrdenie, ktoré obhajoval v rámci veci T-242/09, že LEMON SYMPHONY je naďalej stála, ale v roku 1997 nebola opísaná primeraným spôsobom. Svoju žalobu vo veci T-134/08 však formálne nevzal späť, takže je potrebné vykonať jej preskúmanie.

Vec C-242/09

O prípustnosti

100 V rozhodnutí A 010/2007 sa odvolací výbor domnieval, že žalobca ako účastník konania, ktorý je adresátom rozhodnutia o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné, mohol podať odvolanie na tento výbor.

101 CPVO vyhlasuje, že s týmto názorom nesúhlasí, a tvrdí, že žalobca nemal postavenie účastníka konania o vyhlásení práva za neplatné, pretože nepodal na tento účel písomnú žiadosť podľa článku 1 ods. 2 vykonávacieho nariadenia. Podľa CPVO je totiž uvedené konanie, ktoré sa začína na základe článku 20 nariadenia, v zásade konaním *ex offo*. CPVO sa však domnieva, že nesprávne právne posúdenie, ktorého sa tak dopustil odvolací výbor, nemá vplyv, pretože podľa neho mohol žalobca podať žalobu proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné, avšak bol v inom postavení, a to ako osoba priamo a osobne dotknutá týmto rozhodnutím.

102 Preto sa CPVO a vedľajší účastník konania domnievajú, že žalobu treba zamietnuť ako neprípustnú. Podľa týchto účastníkov konania návrh na vyhlásenie práva k odrode za neplatné nie je prípustný so zreteľom na článok 20 ods. 1 písm. a) a článok 7 nariadenia, pričom prípustný by bol len v prípade predloženia skutočností a dôkazov preukazujúcich, že sa uvedená odroda aspoň v jednej relevantnej vlastnosti vo svojom genetickom zložení odlišuje od akejkoľvek inej odrody, ktorej existencia bola v čase podania žiadosti o udelenie práva všeobecne známa. V prejednávanej veci sa však žalobca odvolával len na vady konania, ktoré nie sú relevantné a ktoré CPVO či odvolací výbor preto nemusí zohľadniť v rámci konania o vyhlásení práva za neplatné na základe článku 20 nariadenia.

103 Skúmať tieto otázky sa však nezdá nevyhnutné, pretože táto žaloba, ako bude ďalej uvedené, musí byť v každom prípade zamietnutá ako nedôvodná. Podľa ustálenej judikatúry totiž prináleží Všeobecnému súdu posúdiť, či riadne vykonávanie spravodlivosti odôvodňuje za okolností konkrétneho prípadu meritórne v konaní zamietnuť žalobu bez toho, aby sa rozhodlo o námietkach neprípustnosti vznesených žalovaným (rozsudky Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, body 50 až 52, a z 22. novembra 2007, Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo a i./Rada, C-6/06 P, neuverejnený v Zbierke, bod 21).

O veci samej

104 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody založené na porušení ustanovení článku 76 v spojení s článkom 81 nariadenia, porušení ustanovení článku 20 v spojení s článkom 7 nariadenia, porušení článku 75 nariadenia a na porušení článku 63 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 76 v spojení s článkom 81 nariadenia

– Tvrdenia účastníkov konania

105 Žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu „zásady preskúmania *ex offo*“, a uvádza, že napadnuté rozhodnutie nie je jednotné. V tejto súvislosti uviedol, že nespochybňuje výsledok hodnotenia dôkazov odvolacím výborom. Naopak, odvolací výbor prijal rozhodnutie, ktoré je údajne nesprávne z právneho hľadiska, a to z dôvodu, že neprijal ani neposúdil dôkazy, ale svoje rozhodnutie jednostranne a bez overenia založil na argumentácii, ktorú ostatní účastníci konania ani nijako nepotvrdili a ktorú považoval za „presvedčivú“, bez toho, aby zohľadnil relevantné a odôvodnené námietky či návrhy na vykonanie dôkazov.

106 Podľa žalobcu odvolací výbor nemohol dospieť k presvedčeniu, že LEMON SYMPHONY bola v roku 1997 riadne odborne preskúmaná a že CPVO správne konštatoval, že išlo o odlišnú odrodu v zmysle článku 7 nariadenia, bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

107 Žalobca presnejšie tvrdí, že odvolací výbor v prvom rade porušil články 76 a 81 nariadenia tým, že neprijal ani jediný dôkaz, ktorý mu predložil, hoci bolo potrebné zistiť veľké množstvo skutočností týkajúcich sa odborného preskúmania LEMON SYMPHONY a hoci požiadal, aby sa vykonalo príslušné dokazovanie.

108 V tejto súvislosti žalobca na úvod uvádza, že je nesporné, že rastlinný materiál poskytnutý vedľajším účastníkom v roku 1997 na účely odborného preskúmania bol v rozpore s požiadavkami Bundessortenamtu tovarom určeným na predaj s pukmi, ktorý boli ošetrený regulátormi rastu a orezaný. Diskusia sa týkala výlučne účinkov tohto ošetrenia na vonkajší vzhľad opísaný v opise odrody.

109 Ďalej odvolaciemu výboru vytýka po prvé, že nepreskúmal, na akých rastlinách sa odborné preskúmanie vykonalo. Odpoveď na túto otázku je pritom veľmi dôležitá. Žalobca totiž tvrdil, že ak sa odrezky urobili v januári 1997, rastliny z nich získané sa nemohli v momente určovania znakov v auguste 1997 nachádzať v porovnateľnom štádiu rastu ako rastliny, ktoré s nimi boli porovnávané v rámci kontroly pestovaných odrôd a ktoré mali byť odovzdané Bundessortenamtu na začiatku decembra 1996, a navrhol preukázať svoje tvrdenia znaleckým posudkom.

110 V tejto súvislosti tvrdenie odvolacieho výboru, že „v rámci preskúmania je bežnou praxou rozmnožovanie rastlín urobením odrezkov pre všetky odrody použité pri preskúmaní, pričom odrezky sa urobia súčasne, aby sa zabezpečilo, že všetky materiály budú mať rovnaký fyziologický vek“, údajne nie je koherentné a nevyplýva z predložených dôkazov. Odvolací výbor vôbec nepreukázal, že predmetná „bežná prax“ sa v prejednávanej veci uplatnila s ohľadom na všetky porovnávané odrody. Uspokojil sa s tým, že v tejto súvislosti spomenul „radu“, ktorú dal Bundessortenamtu CPVO, aby vykonal preskúmanie odobratím odrezkov. Navyše ostatné tvrdenia odvolacieho výboru týkajúce sa účinkov regulátorov rastu sú podľa žalobcu zbytočné, ak chcel obhajovať také chápanie, že použitím odrezkov sa vylúčil akýkoľvek prípadný vplyv. V každom prípade dôkaz pomocou „predpokladu“, o ktorý sa opiera odvolací výbor, sa nepreukázal, pretože odvolací výbor nenariadil žiadne dokazovanie na podporu tejto tézy. Nepotvrdzuje ju ani vysvetlenie pani Menne, pretože pani Menne na ústnom konaní pred odvolacím výborom uviedla, že si už nepamätá, či sa odborné preskúmanie vykonalo na ošetrených rastlinách alebo na odrezkoch odobratých z týchto rastlín.

111 Ak treba napadnuté rozhodnutie vykladať v tom zmysle, že aj odvolací výbor sa domnieval, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo vykonané na chemicky a mechanicky ošetrených rastlinách, žalobca ďalej odvolaciemu výboru vytýka po druhé, že urobil nekoherentné konštatovania, ktoré neboli podložené dôkazmi o údajnej neexistencii účinku ošetrenia rastlín. Žalobca v tejto súvislosti pripomína, že vždy tvrdil, že na základe odborného preskúmania vykonaného na chemicky a mechanicky ošetrenom rastlinnom materiáli, ktorý sa navyše ako „tovar určený na predaj s pukmi,“ nachádza v odlišnom štádiu pestovania než v štádiu, v akom sa nachádzajú „mladé rastliny“ používané na účely porovnania, nemožno konštatovať, že ide o odlišnú odrodu v zmysle článku 7 nariadenia. Žalobca na účely dokázania svojich tvrdení, najmä v súvislosti s trvalosťou účinku regulátorov rastu, niekoľkokrát opakovane a ešte aj na ústnom konaní pred odvolacím výborom navrhoval vykonanie dôkazu znaleckým posudkom a žiadal, aby bolo v tomto zmysle nariadené dokazovanie.

112 Konštatovania, ktoré v tejto súvislosti urobil odvolací výbor v odseku 4 napadnutého rozhodnutia (s. 7), sa podľa žalobcu nezakladajú na tvrdeniach predložených účastníkmi konania počas konania pred odvolacím výborom, ale na predpokladoch, ktoré do konania vniesol samotný odvolací výbor. Tieto predpoklady nevyplývajú zo spisu ani sa nezakladajú na dôkazoch, pretože napriek návrhom žalobcu odvolací výbor nenariadil žiadne dokazovanie, ale uprednostnil tvrdenia pani Menne. Tvrdenia odvolacieho výboru týkajúce sa neuplatniteľnosti hlavných pokynov na preskúmanie TG/176/3 sú

okrem toho irelevantné a v konečnom výsledku aj nesprávne, ako to vyplýva z listu Bundessortenamtu zo 6. novembra 1996. Napokon odvolací výbor nezohľadnil nepopierateľnú skutočnosť, že rastliny zaslané vedľajším účastníkom predstavovali „tovar určený na predaj s pukmi“, inými slovami rastliny úplne rozvinuté a na začiatku kvitnutia, ktoré nebolo možné porovnávať s mladými rastlinami.

113 V druhom rade žalobca tvrdí, že odvolací výbor nezohľadnil viaceré skutočnosti uplatňované žalobcom alebo ich posúdil zjavne nesprávnym spôsobom.

114 V tejto súvislosti žalobca pripomína, že neustále namietal proti údajnej zhodnosti zastávanej CPVO medzi rastlinami preskúmanými v rokoch 1997 a 2005 ako rastlinný materiál odrody LEMON SYMPHONY. Podľa žalobcu na základe skutočnosti, že uvedená odroda už od roku 2002 nemohla byť opísaná rovnakým spôsobom ako v roku 1997, možno dospieť k záveru o nedostatočnej spoľahlivosti odborného preskúmania tejto odrody vykonaného v roku 1997, a to z dôvodu ošetrenia materiálu. Odvolací výbor podľa neho tento argument žalobcu neskúmal, keď v odseku 5 napadnutého rozhodnutia (s. 8) dospel k záveru, že rastliny LEMON SYMPHONY z rokov 1997 a 2005 mali zhodný vzhľad a že odroda mala byť od roku 2000 opísaná odlišne len z dôvodu uplatňovania zmenených hlavných pokynov na preskúmanie. Podľa žalobcu tento záver nie je relevantný.

115 Po prvé nikto z účastníkov konania totiž nespochybnil tvrdenie žalobcu, že rastlinám preskúmaným v roku 2001 ako rastlinný materiál odrody LEMON SYMPHONY bola, pokiaľ ide o vlastnosť „držanie stopiek“, priradená úroveň hodnotenia „vzpriamená až polovzpriamená (2)“. Počas tohto roka, keď sa vykonalo preskúmanie, sa už pritom uplatňovali hlavné pokyny na preskúmanie TG/176/3. Nemožno teda logicky vysvetliť skutočnosť, že pokiaľ ide o túto rovnakú vlastnosť, uplatnenie týchto hlavných pokynov na preskúmanie neodôvodnilo udelenie úrovne hodnotenia „horizontálne polovzpriamená (5)“ až v roku 2005. Naopak, podstatná zmena opisu mala byť konštatovaná už v roku 2001.

116 Po druhé napadnuté rozhodnutie nemožno odôvodniť ani na základe okolnosti, že práve v hlavných pokynoch na preskúmanie TG/176/3 boli po prvýkrát uvedené príklady odrôd s vlastnosťou „držanie stopiek“, zatiaľ čo „tabuľka vlastností VI“ tieto príklady neuvádzala. Nebolo totiž spochybnené ani tvrdenie žalobcu, že všetky odrody uvádzané ako príklady (s výnimkou odrody NAIROBI) už boli pestované v rámci odborného preskúmania v roku 1997. Keďže už bolo vykonané porovnanie s týmito odrodami, záver odvolacieho výboru nie je relevantný. Okrem toho tvrdenie žalobcu, že odroda ZULU, ktorá bola v roku 1997 porovnávaná s LEMON SYMPHONY, je „vzpriamená“ odroda, nebol vôbec spochybnený. Napokon nové znenie technického protokolu CPVO TP/176/1 z roku 2007 dokazuje, že tvrdenie odvolacieho výboru nie je relevantné. Podľa žalobcu totiž príklady zavedené v roku 2001, ak neodzrkadľujú správne druh *Osteospermum*, nemohli byť ako také prevzaté do znenia z roku 2007.

117 Po tretie odvolací výbor neprihliadol na list Bundessortenamtu z 22. marca 2006, v ktorom tento úrad vyhlásil, že v roku 2006 nedokáže vyhotoviť opis na základe tabuľky vlastností VI použitej v roku 1997. Podľa žalobcu je toto vyhlásenie v rozpore s konštatovaním odvolacieho výboru, že rastliny vykazovali v roku 2005 fenotyp zhodný s fenotypom rastlín preskúmaných v roku 1997. Domnieva sa totiž, že ak by rastliny boli v roku 2005 rovnaké, mali byť pomocou tabuľky vlastností VI opísané presne rovnakým spôsobom, ako boli opísané v roku 1997.

118 Po štvrté odôvodnenie napadnutého rozhodnutia týkajúce sa preskúmania LEMON SYMPHONY v Japonsku bolo nesprávne. Na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolací výbor, nepochybne išlo o tú istú odrodu, takže podľa žalobcu bolo potrebné podrobnejšie preskúmať otázku, prečo boli rastliny posúdené v Japonsku odlišne.

119 Po piate odvolací výbor vôbec nezohľadnil znalecký posudok, ktorý vypracoval dr. Ludolph pre vedľajšieho účastníka, z ktorého vyplýva, že LEMON SYMPHONY nebola nikdy vzpriamenou odrodou. Správne posúdenie tohto aspektu by podľa žalobcu muselo odvolací výbor priviesť k záveru, že aj z pohľadu vedľajšieho účastníka konania bolo odborné preskúmanie uvedenej odrody v roku 1997 nesprávne.

120 Napokon po šieste sa v napadnutom rozhodnutí nijako neprihliadlo na okolnosť, že okrem LEMON SYMPHONY nebola žiadna iná odroda *Osteospermum* predmetom úpravy.

121 CPVO a vedľajší účastník konania tvrdia, že tento žalobný dôvod je nedôvodný najmä vzhľadom na voľnú úvahu, ktorú má CPVO pri odbornom preskúmaní odrody a pri použití pestovaného materiálu.

– Posúdenie Všeobecným súdom

122 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 20 ods. 1 písm. a) nariadenia vyhlási CPVO právo Spoločenstva k odrodám rastlín za neplatné, „ak sa zistí“, že v čase udelenia práva Spoločenstva k odrodám rastlín neboli splnené podmienky stanovené v článkoch 7 alebo 10.

123 Podľa článku 76 nariadenia, nazvaného „Preskúmanie skutočností [úradom CPVO *ex offo*]“, ktorého porušenie sa v prejednávanej veci tvrdí, CPVO v rámci konania pred ním preskúma skutočnosti *ex offo* „v rozsahu, v ktorom spadajú pod skúmania podľa článkov 54 a 55“ daného nariadenia.

124 Podľa článku 54 nariadenia vykoná CPVO hmotné preskúmanie žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín. V tejto súvislosti najmä preskúma, či príslušná odroda môže byť predmetom práva Spoločenstva k odrodám rastlín v súlade s článkom 5 a či ide o novú odrodu v súlade s článkom 10 uvedeného nariadenia.

125 Podľa článku 55 nariadenia, ak po prvom preskúmaní CPVO nezistil žiadne prekážky zabraňujúce udeleniu práva Spoločenstva k odrodám rastlín, zabezpečí aspoň v jednom z členských štátov vykonanie odborného preskúmania splnenia podmienok stanovených v článkoch 7 až 9 (kritériá DUS) príslušným úradom alebo úradmi (skúšobné úrady).

126 Na úvod treba teda konštatovať, že ustanovenie článku 76 nariadenia týkajúce sa preskúmania skutkových okolností *ex offo* je doslovne nepoužiteľné v konaní pred odvolacím výborom, ktorému bolo predložené odvolanie proti rozhodnutiu CPVO o zamietnutí návrhu účastníka konania na vyhlásenie práva k odrodám rastlín Spoločenstva za neplatné, keďže toto konanie nepatrí do pôsobnosti článkov 54 a 55 nariadenia.

127 V rámci takéhoto konania totiž neprináleží odvolaciemu výboru, aby vykonal hmotné preskúmanie podľa článku 54 alebo odborné preskúmanie podľa článku 55 nariadenia ani aby sa vyjadroval o zákonnosti takéhoto preskúmania, ktoré vykonal CPVO v rámci žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín.

128 Odvolaciemu výboru totiž prináleží len to, aby sa na návrh dotknutej osoby vyjadril o zákonnosti rozhodnutia CPVO prijatého na základe článku 20 ods. 1 písm. a) nariadenia, ktorým sa odmietlo vyhlásiť právo Spoločenstva k odrodám rastlín za neplatné z dôvodu, že táto osoba „nepreukázala“, že by v čase udelenia práva neboli splnené podmienky stanovené v článku 7 alebo 10 uvedeného nariadenia.

129 Keďže konanie o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné nebolo začaté *ex offo*, ale na návrh dotknutej osoby, z článkov 76 a 81 nariadenia v spojení s jeho článkom 20 teda vyplýva, že dôkazné bremeno o splnení podmienok na vyhlásenie tejto neplatnosti spočíva na tejto osobe.

130 Isteže, táto úprava dôkazného bremena a dokazovania sa zreteľne odlišuje od úpravy stanovenej v oblasti ochranných známok Spoločenstva článkom 76 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1), podľa ktorého „v konaniach pred úradom úrad preskúma skutočnosti *ex offo*; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy

predložené účastníkmi konania“. Túto odlišnosť pravidiel dokazovania však možno vysvetliť okolnosťou, že na rozdiel od nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva sa v nariadení nerozlišuje medzi absolútnymi a relatívnymi dôvodmi zamietnutia zápisu.

131 Okrem toho je režim zavedený nariadením rovnaký ako režim zavedený v oblasti dizajnov článkom 63 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142), podľa ktorého:

„V konaniach pred úradom úrad preskúma skutočnosti z vlastného podnetu. V konaniach týkajúcich sa návrhu na výmaz je však úrad viazaný pri tomto skúmaní skutočnosťami, dôkazmi a tvrdeniami predloženými účastníkmi a návrhmi, o ktoré sa žiada.“

132 Tento režim je navyše v súlade so všeobecnými zásadami práva a s procesnými pravidlami platnými v oblasti dôkazného bremena a dokazovania, a najmä s výrokom *actori incumbit onus probandi*. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa článku 81 ods. 1 nariadenia, ktorého porušenie sa v tejto veci tiež tvrdí, má CPVO v prípade neexistencie procesných ustanovení v uvedenom nariadení alebo vo vykonávacom nariadení uplatniť „zásady procesného práva, ktoré sú všeobecne uznávané v členských štátoch“.

133 Za týchto podmienok musí byť prvý žalobný dôvod zamietnutý, pretože sa zakladá na nesprávnom predpoklade, že dôkazné bremeno v tejto veci spočíva na CPVO podľa článkov 76 a 81 nariadenia.

134 V každom prípade z ustanovení nariadenia, ktorého porušenie sa tvrdí, nevyplýva, že konanie pred CPVO má iba vyšetrovaciu povahu. Konkrétne „zásada preskúmania *ex offo*“, ktorá je v súvislosti s odborným preskúmaním uvedená v prvej vete článku 76 nariadenia, musí byť zosúladená s pravidlom stanoveným v druhej vete toho istého článku, podľa ktorého CPVO neprihliadne na skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli predložené v lehote, ktorú stanovil. Prináleží teda účastníkom konania pred CPVO, aby včas uviedli skutočnosti, o ktorých má CPVO rozhodnúť, a to tak, že predložia dôkazy, ktoré chcú uplatniť na podporu týchto skutočností.

135 Keďže tieto ustanovenia sú uplatniteľné v odvolacom konaní proti rozhodnutiu CPVO, ktoré bolo prijaté na základe článku 20 nariadenia a ktorým sa zamietol návrh na vyhlásenie práva Spoločenstva k určitej odrode rastlín za neplatné, prináleží teda účastníkovi, ktorý sa domáha vyhlásenia tejto neplatnosti, aby uviedol dané skutočnosti a predložil dôkazy, ktoré podľa neho umožňujú preukázať, že podmienky na použitie uvedeného článku 20 nariadenia sú splnené (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia, C-413/08 P, Zb. s. I-5361, bod 29 a tam citovanú judikatúru). Ak CPVO s týmto posúdením nesúhlasí, účastníkovi konania prináleží prinajmenšom poskytnúť konkrétne a podložené dôkazy, na ktorých sa tieto tvrdenia zakladajú. Skutkové tvrdenia a dôkazy, o ktoré sa účastník konania opiera, môžu na základe svojej povahy vyžadovať predloženie vysvetlenia alebo odôvodnenia druhého účastníka konania, a ak toto vysvetlenie alebo odôvodnenie nie je poskytnuté, môže odvolací výbor dospieť k záveru, že dôkazné bremeno bolo unesené (pozri analogicky rozsudok Lafarge/Komisia, už citovaný, bod 30 a tam citovanú judikatúru). Navyše odvolací výbor má povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu, pričom dohliada na dodržiavanie všeobecných zásad práva a procesných pravidiel platných v oblasti dôkazného bremena a dokazovania.

136 V prejednávanej veci žalobca odvolaciemu výboru najmä vytýka, že svoje rozhodnutie založil len na opise skutkového stavu, ktorý tvrdil CPVO a vedľajší účastník konania, bez toho, aby prijal či posúdil dôkazy ponúkané žalobcom, konkrétne bez toho, aby vyhovel jeho návrhu na vykonanie dokazovania, ktoré by v predmetnom prípade spočívalo v znaleckom posudku údajne preukazujúcom účinok regulátorov rastu, pričom tento návrh na vykonanie dokazovania predložil dvakrát počas písomnej časti konania (pozri body 72 a 74 vyššie) a zopakoval ho na ústnom konaní pred odvolacím výborom.

137 V tejto súvislosti však Všeobecný súd považuje za vhodné s ohľadom na odvolací výbor CPVO, ktorý je kvázisúdnym orgánom, použiť *per analogiam* judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej návrh na vykonanie dokazovania podaný niektorým účastníkom konania nemožno prijať, ak tento návrh neponúka dostatočné náznaky dôkazu, ktoré by odôvodňovali nariadenie vykonania dokazovania (rozsudok Súdneho dvora z 28. apríla 1966, ILFO/Vysoký úrad, 51/65, Zb. s. 125).

138 Žalobca však ani počas správneho konania pred CPVO, ani počas odvolacieho konania pred odvolacím výborom nepredložil nijaký dôkaz, ba ani indíciu (ako napr. odbornú štúdiu *ad hoc*, výňatok z odbornej publikácie, znalecký posudok vykonaný na jeho žiadosť ani obyčajné potvrdenie odborníka v oblasti botaniky alebo záhradníctva), ktoré by predstavovali náznak dôkazu jeho tvrdenia, síce mnohokrát zopakovaného, ale ani raz nepodloženého, ktoré popierali všetci ostatní vedľajší účastníkmi konania vrátane Bundessortenamtu a príslušného výboru CPVO, pričom dané tvrdenie sa zakladalo na tom, že mechanické a chemické ošetrenie alebo urobenie odrezkov, ako sú tie, ktoré boli vykonané v prejednávanej veci, mohli skresliť odborné preskúmanie LEMON SYMPHONY v roku 1997.

139 Okrem toho, hoci sa odvolací výbor napokon stotožnil s tvrdeniami vedľajších účastníkov konania, neurobil tak „jednostranne a bez overenia“, ako tvrdí žalobca, ale svoje rozhodnutie založil na vlastných vedomostiach a vlastnom znaleckom posudku v oblasti botaniky, a to po tom, ako preskúmal najmä otázku, či možno ešte v roku 2005 opísať LEMON SYMPHONY použitím hlavných pokynov na preskúmanie TG/176/3, ktoré platili v roku 1997, a navyše uviedol aj dôvody, pre ktoré sa prikláňal skôr k prijatiu tvrdenia CPVO než tvrdenia žalobcu, ako vyplýva najmä z odseku 4 napadnutého rozhodnutia. Žalobca v tejto súvislosti vôbec netvrdí, že by došlo k porušeniu povinnosti odôvodnenia.

140 Za týchto okolností údajné porušenie pravidiel v oblasti dôkazného bremena a dokazovania nebolo dostatočne právne preukázané.

141 Skôr treba konštatovať, že žalobca sa svojím tvrdením na rozdiel od toho, čo uvádza, snaží dosiahnuť, aby Všeobecný súd vykonal nové posúdenie skutkových okolností a relevantných dôkazov.

142 V tejto súvislosti treba rozlišovať podľa toho, či konštatovania a posúdenie skutkového stavu vykonané odvolacím výborom sú, alebo nie sú výsledkom zložitých posúdení, ktoré patria do oblasti botaniky či genetiky a vyžadujú si znalecký posudok alebo osobitné vedecké alebo technické znalosti.

143 V prípade kladnej odpovede totiž z judikatúry vyplýva, že Všeobecnému súdu prináleží vo vzťahu k takým tvrdeniam a skutkovým zisteniam len preskúmať, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu [rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 2008, Schräder/CPVO (SUMCOL 01), T-187/06, Zb. s. II-3151, body 59 až 63, v podstate potvrdený v odvolaní rozsudkom Súdneho dvora z 15. apríla 2010, Schräder/CPVO, C-38/09 P, Zb. s. I-3209, bod 77]. Je to tak napríklad v prípade posúdenia, či so zreteľom na kritériá stanovené v článku 7 ods. 1 nariadenia ide o odlišnú odrodu.

144 Naopak v prípade zápornej odpovede, ak ide o posúdenie skutkových okolností, ktoré nie sú osobitne vedecky alebo technicky zložité, z uvedenej judikatúry vyplýva, že Všeobecný súd vykonáva úplné alebo celkové preskúmanie zákonnosti (rozsudok SUMCOL 01, už citovaný, bod 65, a rozsudok Schräder/CPVO, už citovaný, bod 77).

145 V prejednávanej veci žalobca odvolaciemu výboru v prvom rade vytýka, že neskúmal otázku, na akom rastlinnom materiáli sa odborné preskúmanie po júli 1997 napokon vykonalo. Preskúmanie tejto otázky týkajúcej sa čisto skutkových okolností si nevyžaduje vypracovanie znaleckého posudku ani osobitné technické znalosti a nie je zložité do tej miery, že by muselo byť vylúčené z rozsahu súdneho preskúmania.

146 Ako odpoveď na túto výhradu žalobcu však stačí uviesť, že keď odvolací výbor v odseku 4 napadnutého rozhodnutia uviedol, že „je bežnou praxou rozmnožovanie rastlín urobením odrezkov pre všetky použité odrody, pričom odrezky sa vykonajú súčasne, aby sa zabezpečilo, že všetky materiály budú mať rovnaký fyziologický vek“, síce implicitne, ale s istotou konštatoval, že tak to bolo aj v prejednávanej veci.

147 Toto konštatovanie je nielen zlučiteľné s objektívnymi údajmi vo veci, ako vyplývajú zo spisu, ale jeho správnosť navyše potvrdzuje tak rukou napísaná poznámka z 30. januára 1997, citovaná v bode 11 vyššie, že „Bundessortenamt urobil rozmnožovanie odrezkami, čakať, TK 30/01/97“, pričom TK boli iniciály úradníka Bundessortenamtu povereného v tom čase odborným preskúmaním, ako aj okolnosť, že odborné preskúmanie sa vykonalo až o niekoľko mesiacov neskôr, a to v júli alebo auguste 1997. Tieto konštatovania navyše nespochybňujú ani tvrdenia pani Menne na ústnom konaní pred odvolacím výborom, pretože len vyhlásila, že si už nepamätá, či sa odborné preskúmanie vykonalo na rastlinách zaslaných vedľajším účastníkom alebo na odrezkoch odobratých z týchto rastlín.

148 Proti uvedenému konštatovaniu ešte smeruje výhrada žalobcu, že ak sa odrezky urobili z rastlín poskytnutých vedľajším účastníkom konania v januári 1997, rastliny z nich získané sa v momente určovania znakov v auguste 1997 nemohli nachádzať v porovnateľnom štádiu rastu ako rastliny, ktoré s nimi boli porovnávané v rámci kontroly pestovaných odrôd a ktoré boli odovzdané Bundessortenamtu v decembri 1996. Odvolací výbor sa totiž opieral o vlastnú skúsenosť, keď poznamenal, že prax urobenia odrezkov, ktorú kvalifikoval ako „bežnú“, sa uplatňuje pri všetkých odrodách používaných v rámci odborného preskúmania, aby sa zabezpečilo, že všetky materiály budú mať rovnaký fyziologický vek.

149 V tejto veci ide o konštatovanie skutočnosti, ktorú odvolací výbor považoval za všeobecne známu. Podľa judikatúry Súdneho dvora v sporoch týkajúcich sa ochranných známok Spoločenstva však orgány ÚHVT nie sú povinné vo svojich rozhodnutiach preukazovať správnosť všeobecne známych skutočností. Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že konštatovanie alebo nekonštatovanie všeobecnej známosti skutočností, na ktorých odvolací senát ÚHVT založil svoje rozhodnutie, Všeobecným súdom predstavuje posúdenie skutkovej povahy, ktoré – s výnimkou skreslenia – nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania (pozri rozsudok Súdneho dvora z 19. apríla 2007, ÚHVT/Celltech, C-273/05 P, Zb. s. I-2883, body 39 a 45 a tam citovanú judikatúru; pozri uznesenie Súdneho dvora z 3. júna 2009, Zipcar/ÚHVT, C-394/08 P, neuverejnené v Zbierke, bod 42 a tam citovanú judikatúru). Všeobecný súd považuje za vhodné použiť túto judikatúru Súdneho dvora v súvislosti jednak s orgánmi CPVO a jednak so súdnym preskúmaním rozhodnutí týchto orgánov, ktoré vykonáva Všeobecný súd.

150 V prejednávanom prípade však žalobca len spochybnil konštatovanie, ktoré v tomto zmysle uviedol odvolací výbor, týkajúce sa bežnej praxe odobratia odrezkov, ako aj jej použitie v tejto veci bez toho, aby v tomto zmysle uviedol akékoľvek indície či dôkazy. Za týchto okolností je vzhľadom na neexistenciu opačných dôkazov potrebné potvrdiť uvedené konštatovanie, že ide o všeobecne známu skutočnosť.

151 Treba teda zamietnuť prvú výhradu žalobcu ako nedôvodnú a naopak potvrdiť konštatovanie odvolacieho výboru, podľa ktorého sa odborné preskúmanie v roku 1997 vykonalo na odrezkoch odobratých z rastlín zaslaných vedľajším účastníkom konania.

152 Za týchto podmienok netreba preskúmať druhú výhradu žalobcu, ktorou odvolaciemu výboru vytýka, že urobil nekoherentné konštatovania, ktoré neboli podložené dôkazmi o údajnej neexistencii účinku ošetrenia rastlín regulátormi rastu v predmetnom prípade. Táto výhrada bola totiž predložená, len „ak treba napadnuté rozhodnutie vykladať v tom zmysle, že aj odvolací výbor sa domnieval, že odborné preskúmanie z roku 1997 bolo vykonané na chemicky a mechanicky ošetrených rastlinách“, a nie na odrezkoch odobratých z týchto rastlín. Z vyššie uvedeného pritom vyplýva, že odvolací výbor taký mylný skutkový predpoklad vylúčil.

153 V každom prípade konštatovania odvolacieho výboru v tomto ohľade, ktoré boli uvedené v odseku 4 napadnutého rozhodnutia len pre úplnosť, sa zakladajú na zložitých posúdeniach vedeckej alebo technickej povahy, vo vzťahu ku ktorým sa súdne preskúmanie musí obmedziť len na to, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

154 Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má CPVO, pokiaľ ide o zložité posúdenia botanickej povahy, sa žalobcovi svojimi tvrdeniami nepodarilo preukázať existenciu zjavne nesprávneho posúdenia pri týchto konštatovaniach a posúdeniach.

155 Pokiaľ ide konkrétne o otázku týkajúcu sa chemického ošetrenia, treba teda uviesť, že ak odvolací výbor, ktorý v súlade s článkom 11 ods. 2 vykonávacieho nariadenia pozostáva z členov s technickou a právnickou kvalifikáciou, uviedol v odseku 4 napadnutého rozhodnutia, že druh regulátora rastu používaného počas rozmnožovania obvykle nemá trvalý účinok, pretože neskoršie preskúmanie rastu rastliny vyžaduje dodatočný postrek regulátormi rastu, nezaložil toto posúdenie len na informáciách poskytnutých vedľajším účastníkom, ktoré kvalifikoval ako „presvedčivé“, podľa ktorých sa regulátory rastu používajú len v počiatočnej fáze a ich účinky sa vytratia po štyroch až šiestich týždňoch, ale aj na praktických skúsenostiach a technických vedomostiach svojich členov.

156 Ak sa žalobca snaží spochybniť toto posúdenie skutkového stavu, musí za takých okolností ako v prejednávanej veci predložiť konkrétne a podložené dôkazy preukazujúce jeho zjavnú nesprávnosť.

157 Všeobecný súd pritom pripomína, že ani v jednom štádiu štyroch konaní, ktoré sa konali pred CPVO a jeho odvolacím výborom, ani počas konania pred Všeobecným súdom, ba zrejme ani v konaniach pred Landgericht Düsseldorf, Oberlandesgericht Düsseldorf a Bundesgerichtshof žalobca nepredložil nijakú indíciu či dôkaz, ktoré by podporovali jeho tvrdenia týkajúce sa najmä pretrvávajúceho účinku regulátorov rastu.

158 Pokiaľ ide o ostatné tvrdenia žalobcu, ktorými odvolaciemu výboru vytýka, že neodpovedal na jeho výhrady týkajúce sa nedostatočnej spoľahlivosti odborného preskúmania LEMON SYMPHONY vykonaného v roku 1997, a ktoré boli vyjadrené v súvislosti s vývojom, ktorým prešiel odborný opis tejto odrody od roku 2001, treba ich zamietnuť ako neúčinné, pretože jednak sa už uznalo, že toto technické preskúmanie sa v každom prípade vykonalo na vhodnom rastlinnom materiáli, a to odrezkoch odobratých z rastlín, ktoré Bundessortenamtu predložil vedľajší účastník, a jednak žalobca neoznačil žiadnu inú rastlinnú odrodu, od ktorej by sa LEMON SYMPHONY, aj keby bola opísaná tak, že má držanie stopiek „horizontálne polovzpriamené“, v roku 1997 zjavne neodlišovala. Toto posúdenie sa pripája k argumentácii, ktorú uviedli najmä CPVO a vedľajší účastník konania v odpovedi na tento žalobný dôvod.

159 Za týchto okolností totiž, aj keby odborné preskúmanie v roku 1997, ako tvrdí žalobca, viedlo k nesprávnemu záveru o úrovni hodnotenia, ktoré bolo udelené vlastnosti „držanie stopiek“, a LEMON SYMPHONY mala byť po roku 1997 pri tejto vlastnosti udelená iná úroveň hodnotenia než tá, ktorá bola udelená v správe o preskúmaní Bundessortenamtu z toho roka, táto skutočnosť nemá nijaký vplyv na posúdenie, či ide o odlišnú odrodu v zmysle článku 7 nariadenia, pretože táto odlišnosť nebola úplne preukázaná, ba dokonca vôbec preukázaná, pokiaľ ide o túto vlastnosť.

160 Všeobecný súd v tejto súvislosti poukazuje na jednej strane na to, že upravený opis LEMON SYMPHONY z roku 2006 sa odlišuje od pôvodného opisu z roku 1997 len vo vlastnosti „držanie stopiek“, pre ktorú bola zmenená úroveň hodnotenia zo „vzpriamené“ (pozri bod 12 vyššie) na „horizontálne polovzpriamené“ (pozri bod 25 vyššie).

161 Všeobecný súd na druhej strane pripomína, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by táto zmena mala za následok, že kritériá DUS v roku 1997 neboli splnené. Z toho vyplýva, že aj keby bola LEMON SYMPHONY od začiatku opísaná tak, že má pre vlastnosť „držanie stopiek“ úroveň hodnotenia „horizontálne vzpriamené“, bolo by k nej udelené právo k odrodám rastlín Spoločenstva.

162 Isteže, žalobca v konaní pred odvolacím výborom tvrdil, že ak by bolo preskúmanie SUMOST 01 vykonané na účely porovnávacieho hodnotenia pôvodného opisu LEMON SYMPHONY, boli by tieto dve odrody považované za zreteľne odlišné (pozri napadnuté rozhodnutie A 007/2007, s. 2). Odvolací výbor však toto tvrdenie výslovne odmietol, keď v napadnutom rozhodnutí uviedol, že „preskúmanie by neprebiehalo odlišne, ani keby úrad okamžite neupravil a nezapísal opis odrody…“ [The test procedure would not have taken a different course if the Office had not immediately adapted and registered the variety description…]. Navyše žalobca toto posúdenie výslovne nespochybnil v rámci konania pred Všeobecným súdom.

163 V každom prípade žalobcove argumenty technickej povahy nemôžu uspieť vzhľadom na odôvodnenie rovnakej povahy vyjadrené v napadnutom rozhodnutí, ktoré podlieha čiastočnému preskúmaniu, ako ani vzhľadom na tvrdenia, ktoré k odpovedi CPVO predložil vedľajší účastník konania.

164 Konkrétne okolnosť, že rastlinný materiál odovzdaný vedľajším účastníkom Bundessortenamtu nezodpovedal požiadavkám stanoveným týmto úradom v liste zo 6. novembra 1996, sa nezdá rozhodujúca. Uvedený úrad totiž oznámil, že odborné preskúmanie môže byť ohrozené, nie však to, že bude nemožné ho vykonať. Ako správne uviedol vedľajší účastník konania, do rozsahu voľnej úvahy príslušného národného úradu v rámci odborného preskúmania patrí zistiť a rozhodnúť, či je zaslaný rastlinný materiál skutočne nevhodný alebo či je, ako v prejednávanej veci, pomocou techniky vykonania odrezkov možné napraviť pôvodné chyby na tomto materiáli.

165 V ostávajúcej časti je jedinou spornou otázkou, ktorá v zásade podlieha úplnému súdnemu preskúmaniu zo strany Všeobecného súdu, otázka, ako správne uvádza žalobca, či úrovne hodnotenia, ktoré možno udeliť vlastnosti „držanie stopiek“, musia byť určené podľa relatívnych alebo absolútnych kritérií. Táto otázka si totiž vyžaduje skôr lingvistické než botanické znalosti.

166 Pri vykonaní tohto preskúmania treba však konštatovať, že na rozdiel od tvrdenia žalobcu vlastnosť „držanie stopiek“, ktorej úrovne hodnotenia sú podľa hlavných pokynov na preskúmanie v rozmedzí od „vzpriamené“ až po „ovisnuté“, pričom medzi týmito kritériami sa nachádzajú ešte „polovzpriamené“ a „horizontálne“, ako aj ďalšie významové odtiene, nepredstavuje – okrem extrémnych prípadov – „absolútnu“ vlastnosť, ktorá by mohla byť určená úplne objektívnym spôsobom len na základe sklonu stopiek, ale vlastnosť, ktorá na základe svojho konkrétneho prejavu môže byť predmetom porovnávacieho hodnotenia odrôd toho istého druhu, ako vyplýva z dokumentu Bundessortenamtu z 18. mája 2005, uvedeného v prílohe A 27 k žalobe vo veci T-177/08.

167 Podľa Bundessortenamtu udelenie úrovne hodnotenia „vzpriamené“ pri opise vlastnosti „držanie stopiek“ odrode LEMON SYMPHONY v roku 1997 vyplýva z porovnania tejto odrody s referenčnými odrodami, ktoré sa skúšobne pestovali, a zo zistenia, že LEMON SYMPHONY bola spomedzi odrôd, ktoré sa v danom roku skúšobne pestovali, „najvzpriamenejšia“. Okrem toho znásobenie počtu odrôd druhu *Ostespermum ecklonis* a zmena hlavných pokynov na preskúmanie viedli Bundessortenamt k tomu, že navrhoval vykonať úpravu tohto opisu uvedením úrovne hodnotenia „horizontálne polovzpriamené“. LEMON SYMPHONY sa však v rokoch 1997 až 2005 nezmenila. Nejde o hmotnú úpravu opisu, ktorá by sa týkala totožnosti odrody, ale o jednoduchú úpravu pôvodne zvoleného výrazu, ktorá nemení totožnosť odrody, ale len ju umožňuje lepšie opísať a najmä ju vymedziť vo vzťahu k ostatným odrodám daného druhu.

168 Všeobecný súd sa teda domnieva, že tieto vysvetlenia sú dostatočne podrobné a presvedčivé, aby pevne odolali snahe žalobcu o ich vyvrátenie vo svojej argumentácii.

169 Navyše fotografie použité tak pred nemeckými občianskoprávnymi súdmi, ako aj v rámci konania pred CPVO (pozri bod 28 vyššie) potvrdzujú prinajmenšom v očiach laického pozorovateľa, že držanie stopiek LEMON SYMPHONY sa v rokoch 1997 až 2005 výrazne nezmenilo.

170 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neúčinný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 20 v spojení s článkom 7 nariadenia

– Tvrdenia účastníkov konania

171 Žalobca odvolaciemu výboru vytýka, že zamietol jeho odvolanie len z dôvodu uvedeného v odseku 7 napadnutého rozhodnutia (s. 9), a to že „neuviedol názov ani jednej odrody, ktorá sa v čase podania žiadosti neodlišovala od LEMON SYMPHONY, čo je pritom presne podmienkou podľa článku 20 ods. 1 nariadenia“. Odvolací výbor tak nesprávne posúdil dosah ustanovení článkov 7 a 20 nariadenia.

172 Vzhľadom na to, že na uplatnenie článku 20 ods. 1 písm. a) nariadenia je podľa tohto výboru potrebné sa opierať o chránenú odrodu vo forme definovanej jej úradným opisom, právo k chráneným odrodám by malo byť vyhlásené za neplatné, ak v rozsahu, v akom CPVO konštatoval, že chránená odroda nebola opísaná prostredníctvom hodnotenia vlastností vyplývajúcich z genotypu odrody, ale hodnotenia, ktoré možno pripísať chemickému alebo mechanickému ošetreniu. Podľa neho sa teda preukázalo, že pôvodne opísaná odroda nikdy neexistovala. O taký prípad ide aj v prejednávanej veci.

173 CPVO a vedľajší účastník konania toto tvrdenie spochybňujú.

– Posúdenie Všeobecným súdom

174 Tento žalobný dôvod sa zakladá na predpoklade, že odroda LEMON SYMPHONY „nebola [v roku 1997] opísaná prostredníctvom hodnotenia vlastností vyplývajúcich z genotypu odrody, ale hodnotenia, ktoré možno pripísať chemickému alebo mechanickému ošetreniu“.

175 Keďže tento predpoklad bol už zamietnutý ako skutkovo nepodložený v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu, aj tento žalobný dôvod treba zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 75 nariadenia

– Tvrdenia účastníkov konania

176 Žalobca tvrdí, že odvolací výbor založil svoje rozhodnutie na dôvodoch, ku ktorým pred jeho prijatím nemohol vzniesť písomné ani ústne pripomienky. Dodáva, že tieto procesné vady boli rozhodujúce pri posúdení odvolacieho výboru.

177 V tejto veci sú pritom spochybnené dôvody týkajúce sa „praxe“, ktorá je údajne „bežná“ a podľa ktorej sa odrezky používajú na účely porovnávacieho preskúmania, ako aj údajnej neexistencie trvalého účinku druhu regulátora rastu, ktorý bol použitý pri rozmnožení materiálu LEMON SYMPHONY na účely odborného preskúmania, a konštatovania, že z japonskej správy uvedenej v spise bolo zrejmé, že použité referenčné odrody patrili k druhu *Dimorphoteca*, a napokon konštatovania, že Bundessortenamt v roku 1997 nedokázal nájsť referenčné odrody, s ktorými by uvedená odroda mohla byť porovnaná.

178 CPVO a vedľajší účastník konania tieto tvrdenia spochybňujú.

– Posúdenie Všeobecným súdom

179 Podľa článku 75 nariadenia môžu byť rozhodnutia CPVO odôvodnené výhradne dôvodmi alebo dôkazmi, ku ktorým bola účastníkom konania poskytnutá príležitosť vzniesť písomné alebo ústne pripomienky.

180 Rešpektovanie práva na obhajobu, všeobecnej zásady práva Únie, ktorú musí CPVO dodržiavať na základe článku 75 nariadenia, vo všeobecnosti zahŕňa právo účastníkov konania zaujať stanovisko ku skutkovým okolnostiam a k dokumentom, z ktorých bude vychádzať súdne rozhodnutie, ako aj vyjadriť sa k dôkazom a vyjadreniam predloženým súdu a k právnym dôvodom, na ktorých chce súd založiť svoje rozhodnutie. Na splnenie požiadaviek súvisiacich s právom na spravodlivé súdne konanie je totiž potrebné, aby sa účastníci konania mohli kontradiktórne vyjadriť tak ku skutkovým okolnostiam, ako aj k právnym skutočnostiam, ktoré sú z hľadiska konania kľúčové (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 2009, M/EMEA, C-197/09 RX-II, Zb. s. I-12033, bod 41 a tam citovanú judikatúru).

181 Inak povedané, toto právo treba vykladať v tom zmysle, že zaručuje, že účastníkom konania nebude predložené rozhodnutie, ktoré by bolo úplne neočakávané. Neznamená to však, že súd musí pred vydaním rozsudku poskytnúť účastníkom konania právo byť vypočutý v súvislosti s každým bodom svojho právneho posúdenia (rozsudok Všeobecného súdu z 12. mája 2010, Bui Van/Komisia, T-491/08 P, bod 85).

182 Pokiaľ ide o dôvod týkajúci sa „bežnej praxe“, pri ktorej sa odrezky používajú na účely porovnávacieho preskúmania, v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu už bolo uvedené, že sa týka konštatovania, že ide o všeobecne známu skutočnosť. Keďže orgány CPVO nie sú vo svojich rozhodnutiach povinné preukazovať správnosť týchto skutočností, právo na obhajobu, ktoré má žalobca, nemôže byť porušené len z dôvodu takéhoto konštatovania, aj keby sa k otázke nemohol vyjadriť písomne ani na ústnom konaní pred odvolacím výborom.

183 V každom prípade tvrdenia žalobcu, že o existencii takejto praxe nevedel, hoci jej existenciu pripúšťa tak CPVO, ako aj vedľajší účastník konania, nie sú presvedčivé. Vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vyhlásenie práva za neplatné podanom odvolaciemu výboru 19. októbra 2007, ako aj v doplňujúcom vyjadrení z 12. januára 2009 teda aj sám uviedol možnosť, že z rastlín zaslaných vedľajším účastníkom boli urobené odrezky a že tieto odrezky boli následne použité pri odbornom preskúmaní (pozri body 72 a 74 vyššie).

184 Vo zvyšnej časti je tento žalobný dôvod v rozsahu, v akom smeruje proti ostatným dôvodom napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobca, neúčinný. Ako vyplýva z preskúmania prvého žalobného dôvodu, tieto ostatné dôvody boli v posúdení odvolacieho výboru uvedené len pre úplnosť. V dôsledku toho, aj keby sa údajné porušenie práva na obhajobu v súvislosti s týmito dôvodmi preukázalo, nemohlo by to viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

185 Tretí žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neúčinný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 63 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia

– Tvrdenia účastníkov konania

186 Žalobca tvrdí, že na ústnom konaní pred odvolacím výborom 23. januára 2009, ako aj v protokole z tohto ústneho konania (uvedený v prílohe K 12 k žalobe) boli „hrubo porušené“ práva, ktoré mu vyplývajú z článku 63 vykonávacieho nariadenia. Ani jednému účastníkovi konania nebol protokol prečítaný nahlas, a teda preto ho žiadny z nich neschválil. Protokol navyše podľa neho obsahuje viaceré nepresnosti. Vyhlásenie účastníkov konania, najmä pani Menne, ktoré boli v prospech žalobcu,

v protokole neboli uvedené, v dôsledku čoho je uplatnenie týchto práv podstatne ťažšie. Vo zvyšnej časti žalobca odkazuje na znenie svojho vyjadrenia z 30. marca 2009 zaslaného odvolaciemu výboru, uvedeného v bode 77 vyššie.

187 CPVO a vedľajší účastník konania tieto tvrdenia spochybňujú.

188 S ohľadom na konkrétne tvrdenie vedľajšieho účastníka konania, že protokol bol prečítaný, pretože predseda odvolacieho výboru ho počas ústneho konania diktoval na záznamník, žalobca na základe vyhlásenia svojho advokáta namieta, že toto tvrdenie týkajúce sa vykonania záznamu protokolu na pojednávaní a jeho prečítania účastníkom konania je nepravdivé. Navrhuje vykonať dôkaz výsluchom predsedu odvolacieho výboru a predsedu CPVO ako svedkov.

– Posúdenie Všeobecným súdom

189 V zmysle článku 63 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia:

„1. Protokol z ústnych konaní a z dokazovania zaznamenáva podstatné veci z ústneho konania alebo dokazovania, príslušné vyhlásenia vykonané účastníkmi konania, svedectvá účastníkov konania, svedkov alebo znalcov a výsledky všetkých inšpekcií.

2. Protokol so svedectvom svedkov, znalcov alebo účastníkov konania je im prečítaný a predložený na kontrolu. V protokole bude zaznamenané, že táto formalita bola vykonaná a že osoba, ktorá podala svedectvo protokol schválila. Pokiaľ protokol neschváli, musí byť uvedená jej námietka.“

190 Hlavnou úlohou zápisnice z ústneho konania (prípadne z dokazovania, ktoré ho sprevádza), či už pred Všeobecným súdom alebo pred kvázisúdnym orgánom, akým je odvolací výbor CPVO, je obsahovať „podstatné“ skutočnosti (článok 63 ods. 1 vykonávacieho nariadenia) z ústneho konania alebo dokazovania. Vôbec teda nejde o prepis ústneho konania ani o úplnú zápisnicu z ústneho konania, ktorá by do podrobností uvádzala rozpravy, ktoré na ňom prebiehali.

191 Navyše aj pred súdmi Únie býva zvykom, že „relevantné“ vyhlásenia účastníkov konania, čiže vyhlásenia, ktoré môžu mať vplyv na výsledok sporu (ako je späťvzatie žalobného návrhu, vyčíslenie nároku, priznanie relevantnej skutočnosti alebo uvedenie nového tvrdenia či skutočnosti), zapíše tajomník do zápisnice z pojednávania *ex offo* alebo na návrh súdu či niektorého účastníka konania.

192 Jednotlivé žalobcove výhrady treba preskúmať so zreteľom na tieto všeobecné úvahy.

193 Po prvé, pokiaľ ide o výhradu založenú na údajnom neprečítaní protokolu, a teda jeho neschválení účastníkmi konania, stačí konštatovať, že v prejednávanej veci nebolo vypočuté „svedectvo svedkov, znalcov alebo účastníkov konania“ v zmysle článku 63 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, takže nebolo potrebné, aby sa im protokol prečítal ani aby „osoba, ktorá svedectvo podala“, musela protokol schváliť. Argumenty žalobcu založené na opomenutí týchto formalít musia byť preto zamietnuté ako irelevantné.

194 Po druhé, pokiaľ ide o výhradu založenú na údajných „viacerých nepresnostiach uvedených v protokole“, túto výhradu treba hneď zamietnuť, pretože žalobca ich nedefinoval. V rozsahu, v akom sa táto výhrada zhoduje s výhradami vyjadrenými v liste z 30. marca 2009, ktorý odvolaciemu výboru zaslal žalobca, ktoré boli zopakované v žalobe z T-242/09, treba odkázať na bod 196 nižšie.

195 Po tretie, pokiaľ ide o výhradu založenú na tom, že v protokole neboli spomenuté podstatné vyhlásenia účastníkov konania, najmä pani Menne, ktoré boli v prospech žalobcu, aj túto výhradu treba zamietnuť, pretože jej chýbajú akékoľvek konkrétnejšie spresnenia. Ak však má žalobca na mysli vyhlásenie pani Menne, že si už nepamätá, či sa odborné preskúmanie LEMON SYMPHONY v roku 1997

vykonalo na rastlinách zaslaných Bundessortenamtu vedľajším účastníkom alebo na odrezkoch odobratých z týchto rastlín, aj túto výhradu treba zamietnuť, pretože hoci sa v napadnutom rozhodnutí implicitne konštatovalo, že odborné preskúmanie sa v roku 1997 vykonalo na odrezkoch, v podstate sa malo na mysli, že na základe jednej či druhej možnosti sa v ktoromkoľvek prípade dá dospieť k záveru o správnosti odborného preskúmania. Za týchto okolností totiž vyhlásenie pani Menne nemožno považovať za podstatné.

196 Po štvrté, pokiaľ ide o výhrady uvedené v liste žalobcu z 30. marca 2009, ako boli zopakované v žalobe a v bode 77 vyššie, treba ešte dodať:

— výhrada založená na údajnej „nepresnej prezentácii údajnej dohody uzavretej medzi [CPVO] a Bundessortenamtom“, týkajúca sa najmä účasti pani Menne na ústnom konaní ako internej odbornej znalkyne, úradníčky CPVO, nie je relevantná, pretože v rámci tejto žaloby (a na rozdiel od žalôb vo veciach T-133/08, T-134/08 a T-177/08) žalobca neuvádza nijaký dôvod smerujúci k zrušeniu, ktorý by sa zakladal na tom, že sa na ňom zúčastnila,

— výhrada založená na tom, že v protokole neboli uvedené „údaje, ktoré poskytla pani Menne“ na ústnom konaní, sa zhoduje, čo sa týka bodu 3 písm. a) listu žalobcu z 30. marca 2009, s výhradou preskúmanou v bode 195 vyššie; okrem toho, čo sa týka bodu 3 písm. b) a c) uvedeného listu, treba ju zamietnuť, pretože sa nijako zrozumiteľne nedá skĺbiť so žalobnými dôvodmi a s tvrdeniami prejednávanými v rámci tejto žaloby,

— výhradu založenú na neuvedení „návrhov žalobcu na vykonanie nových dôkazov“, ktoré navrhoval na ústnom konaní, v protokole treba zamietnuť z dôvodov uvedených v bodoch 136 až 140 vyššie,

— výhrada založená na „ďalších nepresnostiach a opomenutiach“ sa zhoduje, čo sa týka bodu 5 písm. a) listu žalobcu z 30. marca 2009, s výhradou uvedenou v bode 195 vyššie; okrem toho, čo sa týka bodu 5 písm. b) uvedeného listu, treba ju zamietnuť, pretože sa nijako zrozumiteľne nedá skĺbiť so žalobnými dôvodmi a s tvrdeniami prejednávanými v rámci tejto žaloby.

197 Štvrtý žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

Záver vo veci samej v konaní T-242/09

198 Z vyššie uvedených návrhov vyplýva, že žalobu vo veci T-242/09 treba zamietnuť ako nedôvodnú bez toho, aby bolo nevyhnutné vyjadriť sa k návrhom na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktoré predložil žalobca (pozri bod 94 vyššie).

Veci T-133/08, T-134/08 a T-177/08

O vecných návrhoch uvedených v žalobách

Všeobecné zhrnutie rôznych žalobných dôvodov

199 Na podporu svojej žaloby vo veci T-133/08 žalobca uvádza päť žalobných dôvodov, založených na porušení článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, porušení článku 75 nariadenia, porušení článku 71 ods. 1 v spojení s článkom 68 nariadenia, porušení článku 73 nariadenia a článku 230 ES a napokon na porušení článku 48 nariadenia.

200 Na podporu svojej žaloby vo veci T-134/08 žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, založené na porušení článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, porušení článku 71 ods. 1 v spojení s článkami 21, 67 a 68 nariadenia, porušení článku 73 nariadenia a článku 230 ES a napokon na porušení článku 48 nariadenia.

201 Na podporu svojej žaloby vo veci T-137/08 žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov, založených na porušení článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, porušení článku 75 nariadenia, porušení článku 81 ods. 2 v spojení s článkom 48 nariadenia, porušení článku 60 vykonávacieho nariadenia, porušení článku 62 nariadenia a napokon na porušení článku 48 nariadenia. Nový žalobný dôvod, ktorý bol predložený podaním z 25. februára 2009 (pozri bod 83 vyššie), nadväzuje na tretí z týchto dôvodov, a ak to bude potrebné, bude preskúmaný spolu s ním.

202 Prednostne treba preskúmať žalobný dôvod, ktorý je spoločný vo všetkých troch žalobách a ktorý sa týka porušenia článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia a práva byť vypočutý.

O žalobnom dôvode, ktorý je spoločný pre všetky tri žaloby a týka sa porušenia článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia a práva byť vypočutý

– Tvrdenia účastníkov konania

203 Žalobca tvrdí, že pri prijatí troch napadnutých rozhodnutí došlo k porušeniu jeho práva byť vypočutý a článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, pretože ústne konanie sa uskutočnilo 4. decembra 2007 na pojednávaní, na ktoré nebol správne predvolaný a na ktorom sa odmietol zúčastniť z legitímnych dôvodov.

204 Podľa CPVO žalobca nemôže tvrdiť, že predvolanie mu bolo doručené až 6. novembra 2007, pretože dátum plánovaného ústneho konania s ním bol dohodnutý už predtým, proti čomu nenamietal predložením odôvodnených dôvodov v lehote, ktorá mu bola na tento účel stanovená v rámci prípravy ústneho konania.

205 Po prvé CPVO tvrdí, že článok 59 ods. 1 vykonávacieho nariadenia nebráni tomu, aby si odvolací výbor a účastníci konania dohodli dátum ústneho konania. Tento spôsob je vhodný aj vzhľadom na veľké množstvo osôb zapojených do konania a na krátkosť minimálnej mesačnej lehoty, stanovenej v tomto ustanovení.

206 Po druhé CPVO tvrdí, že ako vyplýva z e-mailu sekretariátu odvolacieho výboru zaslaného predsedníčke tohto výboru 20. septembra 2007, dátum ústneho konania bol v tomto okamihu už dohodnutý, takže fax odvolacieho výboru z 9. októbra 2007 zaslaný účastníkom konania treba považovať len za písomné potvrdenie tejto dohody. Lehota stanovená účastníkom konania v tomto faxe, ktorá uplynula 19. októbra 2007, nebola lehotou na dosiahnutie dohody, ale lehotou na predloženie námietok voči uskutočneniu ústneho konania, zakladajúcich sa len na dôvodoch brániacich konaniu v stanovenom dátume. V liste žalobcu z 19. októbra 2007 neboli uvedené nijaké tvrdenia, z ktorých by sa dali vyvodiť také námietky.

207 Po tretie CPVO tvrdí, že poznámky predsedníčky odvolacieho výboru v jej listoch zo 17. októbra a z 5. novembra 2007, ktoré sa týkajú zaplatenia poplatkov vo veci A 007/2007, neznamenajú, že by dohodnutý dátum bol otázny.

208 Pre prípad, že by Všeobecný súd neprijal tvrdenie, že dátum ústneho konania bol dohodnutý už v októbri 2007, CPVO po štvrté tvrdí, že dohodu treba chápať v tom zmysle, že účastníci konania súhlasili s kratšou lehotou v zmysle článku 59 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

209 V každom prípade CPVO po piate tvrdí, že zmysel a účel lehoty predvolania na ústne konanie, ktoré účastníkom konania umožňujú prijať opatrenia na zabezpečenie svojej účasti na ústnom konaní a poskytnúť im dostatočný čas na prípravu, boli dodržané. Okrem toho skutočnosť, že minimálna mesačná lehota bola skrátená len o dva dni, je „zanedbateľná“ a žalobca sa na ňu vzhľadom na predchádzajúce okolnosti nemôže odvolávať. Takúto „taktiku“ treba totiž považovať za nekalú vzhľadom na skutočnosti, ktoré predvolaniu predchádzali. Napokon CPVO považuje údajnú vadu konania za „bezvýznamnú“ a uvádza judikatúru, podľa ktorej žalobca nemá nijaký legitímny záujem na zrušení rozhodnutia z dôvodu procesnej vady, ak správny orgán môže prijať len nové rozhodnutie, ktoré by bolo zhodné so zrušeným rozhodnutím (rozsudok Súdneho dvora zo 6. júla 1983, Geist/Komisia, 117/81, Zb. s. 2191, bod 7). O taký prípad ide aj v prejednávanej veci, pretože podľa CPVO bolo rozhodnutie odvolacieho výboru po vecnej stránke správne.

210 Napokon, čo sa týka predvolania advokáta žalobcu na Landgericht Hamburg 5. decembra 2007, CPVO uvádza, že k tomuto predvolaniu došlo až po dohode v prejednávanej veci, a dodáva, že tento advokát sa mohol dostaviť do Angers 4. decembra a do Hamburgu 5. decembra.

211 Podľa vedľajšieho účastníka konania bolo jediným účelom oznámenia z 9. októbra 2007 potvrdiť účastníkom konania dátum konania po tom, ako sa predsedníčka odvolacieho výboru u advokátov týchto účastníkov telefonicky ubezpečila, že je ako taký možný. Žalobca predovšetkým nevzniesol nijakú námietku proti tomuto oznámeniu, a teda musel považovať za isté, že ústne konanie sa uskutoční v dohodnutý deň. Navyše poukázanie v oznámení z 9. októbra 2007 na článok 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia jasne preukazuje, že toto oznámenie treba považovať za oznámenie so záväzným účinkom.

212 Vedľajší účastník konania navyše tvrdí, že odvolací výbor nemal zohľadniť námietky, ktoré žalobca uviedol v liste z 19. októbra 2007, pretože sa netýkali dôvodu prekážky spojenej so samotným dátumom ústneho konania, ale len otázky, či stav konania odôvodňoval uskutočnenie ústneho konania na začiatku decembra. Rozhodnutie o tejto otázke pritom spadá do diskrečnej právomoci odvolacieho výboru.

213 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu založené na predvolaní jeho advokáta na Landgericht Hamburg, vedľajší účastník konania ho považuje za neúčinné, pretože dátum ústneho konania pred odvolacím výborom bol dohodnutý skôr. Uvedený advokát mal teda požiadať nemecký súd o stanovenie neskoršieho dátumu pojednávania, ak mal pochybnosti o svojej schopnosti dostatočne sa naň pripraviť vzhľadom na ústne konanie pred odvolacím výborom.

214 Pokiaľ ide presnejšie o otázku aktívnej legitimácie žalobcu vo veci T-133/08, vedľajší účastník konania sa domnieva, že táto legitimácia bola jasne posúdená v listoch predsedníčky odvolacieho výboru.

215 Napokon vedľajší účastník konania vo svojej duplike zdôrazňuje, že ak, ako vyplýva z článku 59 ods. 1 druhej vety vykonávacieho nariadenia, sa dá dohodnúť kratšia lehota na zaslanie predvolania, tú istú zásadu treba uplatniť *a fortiori* na dátum ústneho konania, ktoré bolo dohodnuté oveľa skôr než jeden mesiac pred dňom jeho konania. Stanovenie takej lehoty je údajne navyše v súlade so zásadami, na ktorých sa zakladá požiadavka zaslať predvolanie, a to zaručiť riadny priebeh konania a spravodlivé zaobchádzanie.

– Posúdenie Všeobecným súdom

216 Podľa článku 59 vykonávacieho nariadenia:

„1. Účastníci konania sú predvolávaní na ústne konanie ustanovené v článku 77 [nariadenia], pričom sú upozornení na odsek 2 tohto článku. Oznámenie je účastníkom konania zaslané prinajmenšom mesiac dopredu, okrem prípadu, ak sa účastníci konania a [CPVO] nedohodnú na kratšej lehote.

2. Ak sa účastník konania, ktorý bol náležite predvolaný na ústne konanie pred [CPVO], nedostaví v čase, v ktorom bol predvolaný, konanie môže pokračovať bez neho.“

217 V prejednávanej veci CPVO ani vedľajší účastník konania nespochybnili – a navyše odvolací výbor v troch napadnutých rozhodnutiach výslovne uznal –, že lehota na zaslanie predvolania v minimálnej dĺžke jedného mesiaca stanovená v článku 59 ods. 1 druhej vete vykonávacieho nariadenia nebola dodržaná, pretože predvolanie na ústne konanie 4. decembra 2007 bolo žalobcovi doručené až 6. novembra 2007.

218 Vzhľadom na nadpis a znenie týchto ustanovení ako také nemožno fax odvolacieho výboru z 9. októbra 2007 v žiadnom prípade reálne považovať za spĺňajúci funkciu riadneho predvolania žalobcu v stanovenej lehote, a o to menej preto, že nebol vyhotovený v jazyku konania a nebol jeho adresátovi doručený v súlade s príslušnými ustanoveniami článku 64 a nasl. vykonávacieho nariadenia, konkrétne doporučeným listom s doručenkou. V tomto faxe bolo navyše uvedené, že odvolací výbor „má v úmysle“ („intends to“) predvolať účastníkov konania na ústne konanie na určitý deň.

219 Jedinou spornou otázkou je teda otázka, či toto nedodržanie minimálnej mesačnej lehoty predstavuje podstatnú procesnú vadu do tej miery, že môže odôvodňovať zrušenie troch napadnutých rozhodnutí.

220 V tejto súvislosti treba začať preskúmaním dvoch dôvodov predložených odvolacím výborom v každom z troch napadnutých rozhodnutí, ktorými sa snažil odôvodniť stanovenie dátumu ústnych konaní na 4. decembra 2007, hoci aj v kratšej lehote, než je minimálna mesačná lehota uvedená v článku 59 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, napriek námietkam predloženým advokátom žalobcu v jeho listoch z 20. septembra, 19. októbra, ako aj z 5., zo 14. a z 29. novembra 2007.

221 Po prvé, pokiaľ ide o dôvod založený na tom, že žalobca 9. októbra 2007 písomne potvrdil dátum ústneho konania, ktorý navrhoval odvolací výbor, je pravda, že podľa článku 59 ods. 1 druhej vety vykonávacieho nariadenia si účastníci konania môžu s CPVO dohodnúť kratšiu než mesačnú lehotu na predvolanie, ktorá za bežných okolností vyplýva z tohto istého ustanovenia.

222 Okrem toho je nevyhnutné, aby dohoda účastníkov konania o kratšej lehote bola istá, pretože v opačnom prípade by mohlo dôjsť k porušeniu zásady právnej istoty. Taká dohoda teda nemôže byť len predpokladaná ani implicitne vyvodená z pospájania určitých rozporných alebo nejasných okolností.

223 V prejednávanej veci teda súhlas žalobcu s dátumom konania 4. decembra 2007 nemožno vyvodiť len z toho, že jeho advokátovi bola 9. októbra 2007 zaslaná faxová správa, ktorej prijatie podpísal, ako sa od neho požadovalo, v „potvrdení o doručení“. Potvrdenie o doručení totiž vo svojej podstate predstavuje len dôkaz o doručení dokumentu. Ako taký však nevyjadruje prejav vôle, ktorý by mohol svedčiť v prospech uzavretia dohody medzi účastníkmi konania.

224 Na rozdiel od tvrdenia CPVO uvedeného v jeho písomných vyjadreniach dohodu účastníkov konania o 4. decembri 2007 nemožno vyvodzovať ani z e-mailu zaslaného sekretariátom odvolacieho výboru svojej predsedníčke 20. septembra 2007 (pozri bod 47 vyššie; dokument predložený ako príloha 11 vyjadrení k žalobe). Okrem toho, že taký interný e-mail CPVO nemožno voči žalobcovi namietať, ak ho sám spochybní, jeho znenie iba uvádza počiatočné kontakty s dotknutými osobami v súvislosti so stanovením dátumu ústneho konania, ktorý „by vyhovoval všetkým dotknutým účastníkom“ a ktorý sa javil ako „možný“ až v priebehu prvého decembrového týždňa 2007. Zo znenie tohto listu teda nevyplýva, že by k dohode medzi účastníkmi konania, pokiaľ ide o dátum ústneho konania, došlo už 20. septembra 2007. Navyše advokát žalobcu listom z toho istého dňa zaslaným odvolaciemu výboru (pozri bod 48 vyššie; príloha 7 k žalobe T-133/08) práve v reakcii na prípravné telefonické kontakty vyjadril zásadné námietky voči konaniu ústneho konania vo veciach A 005/2007 a A 006/2007, kým CPVO nerozhodne aj vo veci A 010/2007. Tieto námietky boli zopakované v liste z 19. októbra 2007.

225 Po druhé, pokiaľ ide o dôvod založený na tom, že žalobca nevyužil ponúknutú možnosť písomne uplatniť na základe odôvodnených námietok prekážku účasti na ústnom konaní 4. decembra 2007 v lehote desiatich dní, t. j. najneskôr 19. októbra 2007, treba pripomenúť, že fax z 9. októbra 2007 uvádzal: „Ak sekretariátu odvolacieho výboru CPVO nedoručíte odôvodnené námietky v lehote desiatich dní od dátumu doručenia tejto faxovej správy, budeme predpokladať, že navrhovaný dátum je pre Vás prijateľný, a následne Vám zašleme pozvánku.“

226 Z vyššie uvedených dôvodov, ktoré sa týkali zaslania listu s výhradami z 20. septembra 2007 (list, na ktorý bola doručená odpoveď až 17. októbra 2007), však nemožno okolnosť, že žalobca nereagoval na fax z 9. októbra 2007, povýšiť na predpoklad, že implicitne alebo mlčky súhlasil s dátumom uvedenom v danom faxe.

227 Navyše predsedníčka odvolacieho výboru si bola v plnej miere vedomá zásadných odôvodnených námietok žalobcu proti uskutočneniu ústneho konania 4. decembra 2007, ako to vyplýva z jej listu zo 17. októbra 2007, ktorý zaslala advokátovi žalobcu ako odpoveď na jeho list z 20. septembra 2007 a v ktorom mu oznámila, že „žiadosti žalobcu z 20. septembra 2007 o stanovenie neskoršieho dátumu ústneho konania pre všetky tri konania výbor nevyhovel“.

228 Navyše treba uviesť, že 19. októbra 2007 žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné na odvolací výbor. Táto okolnosť, predstavujúca novú a dôležitú skutočnosť pre riadny priebeh rôznych konaní pred uvedeným odvolacím výborom, rovnako ako znenie listu žalobcovho advokáta z toho istého dňa, zaslaného predsedníčke odvolacieho výboru, v ktorom sa vysvetľujú dôvody, na základe ktorých sa domnieval, že otázkou vyhlásenia práva za neplatné sa treba zaoberať prednostne, a preto nemá zmysel uskutočniť ústne konania v ostatných veciach pred koncom roka, taktiež vyvracia predpoklad, že by súhlasil so 4. decembrom 2007.

229 V prípade takého výslovného a zásadného namietania proti konaniu ústneho konania len v prvých troch veciach odvolací výbor nemohol dôvodne „predpokladať“, že žalobca súhlasí s uskutočnením ústneho konania koncom roka 2007, a už vôbec nie to, že súhlasí s kratšou lehotou, než je minimálna mesačná lehota stanovená v článku 59 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, pretože nereagoval v lehote desiatich dní od zaslania faxu z 9. októbra 2007.

230 Všeobecný súd teda na základe preskúmania dvoch dôvodov predložených odvolacím výborom dospel k záveru, že na ich základe z právneho hľadiska nemožno dostatočne preukázať dohodu so žalobcom o kratšej lehote od zaslania predvolania, než je minimálna mesačná lehota stanovená v článku 59 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

231 Keďže táto minimálna lehota od zaslania predvolania nebola dodržaná, treba konštatovať, že žalobca nebol správne predvolaný na ústne konanie pred odvolacím výborom.

232 Nedostavenie sa žalobcu na toto pojednávanie teda neoprávňovalo odvolací výbor pokračovať bez neho. Z článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia totiž vyplýva, že ústne konanie môže pokračovať, len ak sa nedostaví účastník konania, ktorý bol „náležite“ predvolaný.

233 Žalobný dôvod založený v troch veciach na porušení tohto ustanovenia a práva byť vypočutý je teda opodstatnený a môže viesť k zrušeniu troch napadnutých rozhodnutí.

234 Žiadne z tvrdení predložených CPVO a vedľajším účastníkom konania nemôže toto konštatovanie spochybniť.

235 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie, že zmysel a účel lehoty na zaslanie predvolania boli v prejednávanej veci dodržané, naráža na znenie článku 59 vykonávacieho nariadenia, ktorý stanovuje „minimálnu“ mesačnú lehotu od zaslania predvolania. Ako správne uviedol žalobca, formálnym účelom predvolania je zaručiť riadny priebeh konania a spravodlivé zaobchádzanie, pričom dodržaním určitej minimálnej lehoty sa

musí poskytnúť účastníkom konania možnosť dostatočne sa pripraviť na ústne konanie. Keďže normotvorca Spoločenstva dospel k záveru, že na tento účel je nevyhnutná minimálna mesačná lehota, odvolaciemu výboru neprislúcha spochybniť tento záver v závislosti od konkrétneho prípadu.

236 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, že je „zanedbateľná“ skutočnosť, že minimálna lehota od zaslania predvolania bola „skrátená“ len o dva dni, a teda že CPVO považuje procesnú vadu za „bezvýznamnú“ a jej uvedenie žalobcom za „nekalú taktiku“, zdá sa, akoby sa zakladalo na posúdení konkrétnych dôsledkov porušenia uvedenej lehoty v tejto veci.

237 Porušenie tejto minimálnej lehoty od zaslania predvolania pritom predstavuje podstatnú procesnú vadu, ktorá môže viesť k zrušeniu troch napadnutých rozhodnutí bez toho, aby bolo ešte potrebné preukazovať, že uvedeným porušením bola žalobcovi spôsobená akákoľvek ujma. Taká podstatná procesná vada sa totiž javí ako porušenie podstatnej formálnej náležitosti, ktorej nedodržanie spôsobí neplatnosť aktu bez ohľadu na konkrétne dôsledky daného porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. apríla 2000, Komisia/Solvay, C-287/95 P a C-288/95 P, Zb. s. I-2391, body 45 a 46; pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007, Parlament/Eistrup, T-223/06 P, Zb. s. II-1581, bod 59 a tam citovanú judikatúru). Navyše judikatúra, ktorú uviedol CPVO, nie je v prejednávanej veci relevantná.

238 V každom prípade odmietnutie žalobcu dostaviť sa na ústne konanie 4. decembra 2007 nemožno kvalifikovať ako nekalú taktiku. Práve naopak, žalobca mal legitímny a opodstatnený dôvod požadovať od odvolacieho výboru prerušenie konania v troch predmetných veciach až do prijatia rozhodnutia, ktorým bude ukončené konanie o vyhlásení práva za neplatné (vec A 010/2007).

239 Pokiaľ ide o zamietnutie tohto návrhu na prerušenie konania v troch predmetných veciach, odvolací výbor ho odôvodnil v rozhodnutí o návrhu na zrušenie práva (rozhodnutie o úprave opisu a rozhodnutie o zamietnutí odkazujú na to isté odôvodnenie) takto:

„Prebieha ešte jedno odvolacie konanie, v rámci ktorého sa žiadateľ snaží o vyhlásenie odrody LEMON SYMPHONY za neplatnú podľa článku 20 [nariadenia]. Keďže žiadateľ považuje uvedené konanie vo vzťahu k týmto konaniam za predbežné, navrhuje v súlade s článkom 106 [nariadenia], aby boli tieto konania prerušené dovtedy, kým sa s konečnou platnosťou nerozhodne v konaní o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné.

Tento návrh nie je opodstatnený. Článok 106 [nariadenia] sa zjavne neuplatní. Týka sa žalôb, o ktorých sa koná pred súdmi. Aj po prihliadnutí na všeobecnú zásadu, podľa ktorej je prerušenie konania možné a spadá do diskrečnej právomoci odvolacieho výboru, v prejednávanej veci neprichádza do úvahy. Na prerušenie konania je nevyhnutný predpoklad, že druhé konanie môže mať predbežný účinok. O taký prípad by v tejto veci išlo len vtedy, ak by o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné bolo rozhodnuté v prospech žiadateľa. Preto sa na to, aby bolo konanie prerušené, vyžaduje aspoň odôvodnený predpoklad úspechu. V prejednávanej veci to tak nie je. Konanie o vyhlásení práva za neplatné nemôže byť úspešné, pretože z dôvodov uvedených v tomto rozhodnutí neexistuje nárok požadovať, aby [CPVO] vydal rozhodnutie vyhlasujúce napadnuté právo k odrode LEMON SYMPHONY za neplatné.“

240 Ako už bolo uvedené v bode 98 vyššie, tri veci dotknuté v tomto konaní však súvisia s vecou T-242/09 (konanie o vyhlásení práva k LEMON SYMPHONY za neplatné) vzťahom vzájomnej závislosti, pričom výsledok tohto preskúmania bude rozhodujúci pre rozhodnutie v ostatných veciach.

241 Odvolací výbor navyše nespochybnil existenciu tohto vzťahu vzájomnej závislosti s troma napadnutými rozhodnutiami. Odvolací výbor odôvodnil zamietnutie návrhu na prerušenie konania skôr úvahou, že konanie o vyhlásení práva za neplatné nemá nijaký „odôvodnený predpoklad úspechu“, takže v žiadnom prípade nemôže pozitívne ovplyvniť postavenie žalobcu v troch ďalších veciach.

242 Odvolací výbor tým však vážne prejudikoval rozhodnutie, ktoré prijme v uvedenom konaní, napriek tomu, že bolo ešte len na začiatku.

243 Navyše sa toto prejudikovanie ukázalo *de facto* i *de iure* nesprávne. S dôvodom uvedeným na odôvodnenie tohto posúdenia, t. j. v podstate že žalobca nemal *de iure* legitimáciu na podanie návrhu na prijatie rozhodnutia podľa článku 20 nariadenia na CPVO, totiž odvolací výbor, hoci v inom zložení, nesúhlasil ani v rozhodnutí A 010/2007 na odôvodnenie zamietnutia žaloby podanej proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie práva za neplatné. Navyše sa zdá, že odvolací výbor zamietol sporný dôvod v odseku 1 rozhodnutia A 010/2007 ako nedôvodný vzhľadom na rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2008, Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana/CPVO – Nador Cott Protection (Nadorcott) (T-95/06, Zb. s. II-31), v ktorého bode 81 je uvedené, že „v zmysle znenia článkov 20 a 21… nariadenia akákoľvek osoba môže vyzvať CPVO, a to po poskytnutí právnej ochrany a nezávisle od podania odvolania na odvolací [výbor], aby ju vyhlásil za neplatnú alebo aby na základe toho, že uvedená právna ochrana bola poskytnutá na odrodu rastlín, ktorá nezodpovedá vecným kritériám uvedeným v článkoch 7 až 10 uvedeného nariadenia, zbavil držiteľa tejto právnej ochrany“.

244 Žalobca teda mal legitímny a opodstatnený dôvod namietať voči uskutočneniu ústneho konania 4. decembra 2007. Naopak predsedníčka odvolacieho výboru sa bez ohľadu na to, aké sú hlbšie dôvody jej rozhodnutia, dopustila nevhodného, ba až zneužívajúceho uplatnenia svojich právomocí, keď trvala na uskutočnení ústneho konania v tento deň napriek odôvodneným a opodstatneným námietkam žalobcu.

245 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobný dôvod, ktorý je spoločný vo veciach T-133/08, T-134/08 a T-177/08 a zakladá sa na porušení článku 59 vykonávacieho nariadenia a práva na obhajobu, je dôvodný.

246 V dôsledku toho treba zrušiť napadnuté rozhodnutia vo veciach T-133/08, T-134/08 a T-177/08 bez toho, aby bolo nevyhnutné rozhodnúť o ostatných žalobných dôvodoch a tvrdeniach uvedených v žalobách.

Dôsledky, ktoré treba vyvodiť z druhej časti prvého bodu žalobných návrhov v žalobe vo veci T-133/08

247 CPVO tvrdí, že žaloba vo veci T-133/08 je neprípustná, pretože jej druhou časťou prvého bodu žalobných návrhov sa navrhuje zrušenie rozhodnutia o úprave opisu. Hoci by bol žalobca aktívne legitimovaný na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu na odvolací výbor – čo však nie je –, podľa CPVO sa nedá predpokladať, že ho Všeobecný súd zruší, pretože odvolací výbor v tejto súvislosti nerozhodol. Podľa CPVO by sa totiž na to, aby bolo možné rozhodnutie o úprave opisu zrušiť, vyžadovalo prijatie hypoteticky protiprávneho rozhodnutia odvolacím výborom.

248 V tejto súvislosti treba uviesť, že druhou časťou prvého bodu žalobných návrhov žalobca v podstate Všeobecnému súdu navrhuje prijať rozhodnutie, že odvolací výbor CPVO mal prijať rozhodnutie, a to také, ktorým by bolo rozhodnutie o úprave opisu vyhlásené za neplatné. Treba teda vyvodiť záver, že žalobca touto časťou prvého bodu žalobných návrhov navrhuje, aby bolo rozhodnutie odvolacieho výboru zmenené na základe právomoci vyplývajúcej Všeobecnému súdu z článku 73 ods. 3 nariadenia, podľa ktorej má Všeobecný súd právomoc zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie A 007/2007.

249 Otázka prípustnosti tejto druhej časti prvého bodu žalobných návrhov teda znie rovnako ako otázka prípustnosti podobných žalobných návrhov smerujúcich k zmene rozhodnutí odvolacích senátov Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) v sporoch o ochrannej známke Spoločenstva na základe právomoci, ktorú Všeobecnému súdu priznáva článok 65 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, ktorého znenie je rovnaké ako znenie článku 73 ods. 3 nariadenia.

250 Pokiaľ ide o tento spor Súdny dvor vo svojom rozsudku z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, Zb. s. I-5853, bod 72), rozhodol, že právomoc na zmenu priznaná Všeobecnému súdu neznamená, že mu je priznaná právomoc nahradiť posúdenie odvolacieho senátu vlastným posúdením, a už vôbec nie vykonať posúdenie, ku ktorému sa uvedený senát ešte nevyjadril. Výkon právomoci zmeniť rozhodnutie sa preto musí v zásade obmedzovať na situácie, v ktorých môže Všeobecný súd po preskúmaní posúdenia vykonaného odvolacím senátom na základe preukázaných skutkových a právnych okolností stanoviť, aké rozhodnutie mal odvolací senát povinnosť prijať.

251 V prejednávanej veci, ako správne tvrdí CPVO, sa odvolací výbor nevyjadril k hmotnoprávnym otázkam, ktoré sa týkajú zákonnosti rozhodnutia o úprave opisu.

252 Za týchto podmienok treba vyhovieť tej časti prvého žalobného návrhu vo veci T-133/08, ktorá smeruje k zrušeniu rozhodnutia o úprave opisu [pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Edwin/ÚHVT, už citovaný, bod 74, ktorý potvrdil rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 2009, Fiorucci/ÚHVT – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, Zb. s. II-1375, bod 67].

O trovách

Tvrdenia účastníkov konania

253 V každej zo štyroch spojených vecí CPVO navrhuje, aby Všeobecný súd rozhodol, že ak a v rozsahu, v akom Všeobecný súd vyhovie niektorému zo žalobných návrhov, CPVO znáša len vlastné trovy konania.

254 Žalobca namieta, že tento návrh nie je dôvodný a že neexistuje žiaden zjavný dôvod na to, aby mu bola odmietnutá náhrada trov, ak bude mať v spore úspech.

Posúdenie Všeobecným súdom

255 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša vlastné trovy konania, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, alebo z osobitných dôvodov.

256 Podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vedľajší účastník konania znáša vlastné trovy konania.

257 Podľa článku 136 rokovacieho poriadku, ktorý je uplatniteľný na žaloby smerujúce proti CPVO podľa článku 130 tohto poriadku, ak Všeobecný súd vyhovie takej žalobe proti rozhodnutiu odvolacieho výboru, môže rozhodnúť, že CPVO znáša len vlastné trovy konania.

258 S ohľadom na okolnosť, že na jednej strane žalobca nemal úspech vo svojich dôvodoch v rámci veci T-242/09, ktorej výsledok je rozhodujúci pre rozhodnutia v ďalších troch veciach, a že na druhej strane CPVO a vedľajší účastník konania neboli úspešní vo väčšine svojich dôvodov v ostatných troch veciach, budú vyššie uvedené ustanovenia spravodlivo uplatnené, ak sa rozhodne, že každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba podaná proti rozhodnutiu odvolacieho výboru Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO) z 23. januára 2009 (vec A 010/2007) týkajúcemu sa návrhu na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k odrode LEMON SYMPHONY za neplatné sa zamieta.

2. Rozhodnutie odvolacieho výboru CPVO zo 4. decembra 2007 (vec A 007/2007) týkajúce sa namietania proti rozhodnutiu o úprave opisu odrody LEMON SYMPHONY v registri práv Spoločenstva k odrodám rastlín *ex offo* sa zrušuje.

3. V zostávajúcej časti sa žaloba proti tomuto rozhodnutiu zamieta.

4. Rozhodnutie odvolacieho výboru CPVO zo 4. decembra 2007 (vec A 006/2007) týkajúce sa návrhu na zrušenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného k odrode LEMON SYMPHONY sa zrušuje.

5. Rozhodnutie odvolacieho výboru CPVO zo 4. decembra 2007 (vec A 005/2007) týkajúce sa žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín pre odrodu SUMOST 01 sa zrušuje.

6. Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

Forwood Dehousse Schwarcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. septembra 2012.

Obsah

Právny rámec 2

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Správne konania pred CPVO 2

Konanie pred odvolacím výborom CPVO vo veciach A 005/2007, A 006/2007 a A 007/2007 7

Konanie pred odvolacím výborom CPVO vo veci A 010/2007 11

Konanie 15

Návrhy účastníkov konania 16

Úvodné poznámky k vzťahom existujúcim medzi štyrmi spojenými vecami a k poradiu, v ktorom ich treba preskúmať 17

Vec C-242/09 18

O prípustnosti 18

O veci samej 18

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 76 v spojení s článkom 81 nariadenia 18

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 20 v spojení s článkom 7 nariadenia 27

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 75 nariadenia 27

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 63 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia ... 28

Záver vo veci samej v konaní T-242/09 30

Veci T-133/08, T-134/08 a T-177/08 30

O vecných návrhoch uvedených v žalobách 30

Všeobecné zhrnutie rôznych žalobných dôvodov 30

O žalobnom dôvode, ktorý je spoločný pre všetky tri žaloby a týka sa porušenia článku 59 ods. 2 vykonávacieho nariadenia a práva byť vypočutý 31

Dôsledky, ktoré treba vyvodiť z druhej časti prvého bodu žalobných návrhov v žalobe vo veci T-133/08 . 36

O trovách 37

Tvrdenia účastníkov konania 37

Posúdenie Všeobecným súdom 37